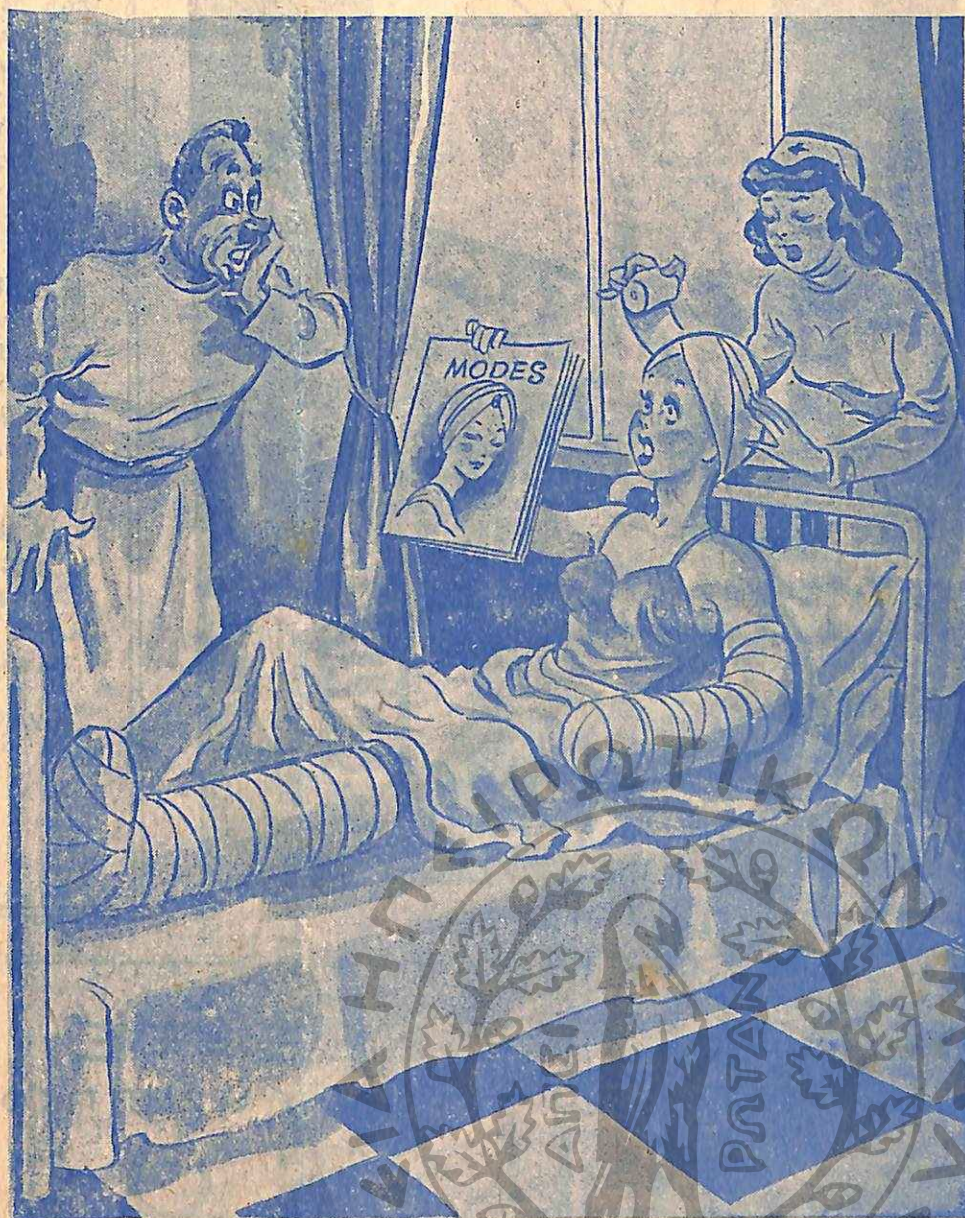

Τὸ σαλόνι τοῦ γιατροῦ

ΚΟΚΕΤΑΡΙΑ

— Καὶ νὰ μὲ ἐπιδέσετε, γιατρέ μου, σύμφωνα
μ' αὐτὸ τὸ μοντελάκι!

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 18
36 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ—
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1951

η
ΒΙΤΑΜΙΝΟΥΧΟΣ
ΑΛΟΙΦΗ

Bioderma

δία
ΠΛΗΓΑΣ
ΡΑΓΑΔΑΣ
ΔΟΘΙΗΝΑΣ
ΕΓΚΑΥΜΑΤΑ Κ.Λ.Π

ΠΡΟΣΕΞΑΤΕ
ΤΟ ΝΕΟΝ ΜΑΣ ΑΠΟΧΡΕΜΠΤΙΚΟΝ
T U S S O L

Η FAREL

μετεφέρθη εις τὴν νέα
ἐδότητη τῆς Γραφεῖας
τῆς, εἰς τὸ Μέγαρον
τῆς ὁδοῦ

ΜΑΡΝΗ ΑΡ. 7

Ἐκεῖ εὐρίσκεται καὶ
τὸ Ε.Κ.Ι.Φ.Ε., ὅ-
που οἱ Ἴατροι δύνα-
ται νὰ παρακολουθοῦν
τὰς νεωτέρας προ-
όδους τῆς Ἐπιστήμης
διὰ τῶν 100 περίπου
Ἀμερικανικῶν, Ἀγ-
Γαλλικῶν, Ὁλλαν-
Ἑλβετικῶν, Ὁν εἰμε-
Περιοδικῶν, ὧν εἴμε-
Τὸ
θα συνδρομηταί. Τὸ
Ε.Κ.Ι.Φ.Ε. ἐπλου-
τίσθη ἐσχάτως καὶ με-
μοδέλλα, ἀνατομικὰ
τὰ ὅποια ἐφέραμεν ἐξ
Ἀμερικῆς.

ΤΙ ΜΗ ΣΑΤΕ
ΜΑΣ ΔΙΑ ΤΗΣ
ΕΠΙΣΚΕΤΗΣ
ΣΑΣ ΕΙΣ ΤΑΝ ΕΛ-
ΛΑΔΑ ΜΑΣ.
ΓΡΑΦΕΙΑ ΜΑΣ.

Ἐχετε πάντοτε νὰ
ὠφεληθῆτε.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

ΚΟΣΜΗΤΕΙΑ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΙΤΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ

ΔΟΡΕΑ

ΗΜΕΡΟΜ.

Τὸ σαλόνι τοῦ γιατροῦ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΩΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ
ΜΑΡΝΗ 7
ΤΗΛ. 51-181

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΚΩΣΤΑΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ
Ἀρχισυντάκτης: ΒΑΣ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ

ΕΤΟΣ 16ον ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'.
ΤΕΥΧΟΣ 18-ΙΑΝΟΥΡΙΟΣ-ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1951

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ
ΕΤΗΣΙΑ ΔΡΧ. 24.000
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ: 2.000

Απὸ Μηνὸς Lé Mēna

ΜΕΤΑΜΟΣΧΕΥΣΙΣ... ΚΑΡΔΙΩΝ!

Τὸ Γαλλικὸ Πρακτορεῖον Εἰδήσε-
ων μετέδωσε ὅτι ὁ Καθηγητὴς Ντε-
μίνκωφ κατάρθωσε νὰ μεταμοσχεύ-
σῃ δευτέραν καρδίαν εἰς πειραμα-
τόζων, ἀφαιρέσας ἐν συνεχείᾳ τὴν
φυσικὴν καρδίαν τοῦ ζώου ὅταν ἡ
σεύτερη, ἡ μεταμοσχευθεῖσα, ἤρχι-
σε νὰ λειτουργῇ κανονικῶς. Ἡ εἰ-
δησις μεταδοθεῖσα, συνεκίνησε ὅ-
λους τοὺς καρδιοπαθεῖς, διότι θὰ
εἶναι δυνατόν εἰς τὸ μέλλον νὰ ὑ-
πάρχουν καρδιᾶς — ἀνταλλακτικὰ,
ὅποτε θὰ ὀδηγοῦμεθα εἰς τὰ πλέ-
ον παράδοξα ἀποτελέσματα.

Ἐνας καρδιοπαθὴς δὲν θὰ πεθαί-
νῃ, ἀλλὰ κατὰ τὸ τελευταῖον στά-
διον τῆς νόσου του θὰ ἀγοράσῃ
τὴν καρδίαν ἑνὸς ἐτοιμοθανάτου
καὶ θὰ μπορῇ πλέον νὰ παρατείνῃ
τὴν ζωὴν του με αὐτήν. Τί θὰ συμ-
βαίῃ ὅμως εἰς τὰς περιπτώσεις
κατὰ τὰς ὁποίας σοβαροὶ ἄνθρω-
ποι, ἀκαδημαϊκοί, συγκλητικοί, κα-
θηγηταὶ ἢ ἀκόμα καὶ ἱερωμένοι, με-
ταμοσχεύουν εἰς τὰ στήθη των
καρδιᾶς νεαρῶν, ποὺ πάσχουν ἀπὸ
... ἔρωτα; Οἱ σοβαροὶ ἄνθρωποι θὰ
ἐγκαταλείπουν τὰς ὑψηλὰς τὰς ἀ-
σχολίας καὶ θὰ τρέπονται πρὸς τὰ
στενά τῶν συνοικιῶν, ξενυχτώντας
κάτω ἀπὸ τὰ παράθυρα μίας φραι-
ας, ἢ κυνηγώντας διάφορες μαθη-
τριούλες, οὐ μὴν ἀλλὰ καί... δουλι-
κά τῆς γειτονίας, ἂν τὰ γούστα των
εἶναι κάπως ἀνώμαλα.

Νὰ κάτῃ, ποὺ δὲν πρόβλεψε ἁ-
σφαλῶς ὁ Καθηγητὴς Ντεμίνκωφ,
ὅταν ἔκαμε τὴν μεταμοσχεύσιν τῆς
καρδιάς τοῦ ποντικῶ με φιλοδοξί-
αν νὰ ἐπιτύχῃ μεταμοσχεύσιν καὶ
ἀνθρωπίνης καρδιάς.

ΟΧΙ ΜΟΝΟΝ ΝΑ ΦΟΒΗΤΑΙ ΤΟΝ
ΑΝΔΡΑ!

Ἡ αὐτὴ εἰδησις προσθέτει ὅτι ἡ
μέθοδος τῆς μεταμοσχεύσεως θὰ εἶ-

πεκταθῇ καὶ εἰς ἄλλα ὄργανα τοῦ
σώματος οὐν τῶ χρόνῳ. Θὰ ἔχωμεν,
δηλαδή, ἀνταλλακτικὰ, σὲ κάθε πε-
ρίπτωσι, καὶ θὰ μπορῇ νὰ ἀλλάξῃ
κανεὶς τὰ ὄργανά του ὅπως ἀλλά-
ζει τὰ ποικίλματά του ἢ τὶς γραβά-
τες του.

Ὡστε δὲν εἶναι μόνον οἱ καρδιο-
παθεῖς, ποὺ πρέπει νὰ παρηγορη-
θοῦν, ἀλλὰ καὶ ὅλοι ἐκεῖνοι ποὺ ἔ-
χουν διάφορα μέλη τοῦ σώματός
των ἐλαττωματικά. Ὁ κίνδυνος θὰ
εἶναι μήπως τυχόν οἱ γιατροὶ ἐπιτύ-
χουν διὰ τῆς μεταμοσχεύσεως καὶ
εὐκόλῳ ἀλλαγῇ τοῦ φύλου. Ὅπο-
τε θὰ συναντᾷς αἰφνης τὴν φίλην
σου Ἀθανασία... μεταμοσχευμένην
εἰς φοβερόν Θάνατον καὶ θὰ τρέ-
πῃς εἰς φυγὴν. Καὶ τὸν φίλον σου
Γεωργίου μεταμοσχευμένον εἰς...
Γεωργίαν καὶ θὰ σὲ πιάσῃ ἀπελ-
πισία καὶ διὰ τὰ δύο φύλα. Μπορεῖ
μάλιστα καὶ σένα νὰ σοῦρῃ ἢ πα-
ράξεν ἑπιθυμία καὶ ἀπὸ Βασίλης
ποὺ εἶσαι καὶ λέγεσαι νὰ σὲ κάμῃ
ὁ γιατρός με πρόχειρη ἐπέμβασι
... Βασιλικούλα.

Γ' αὐτὸ θὰ πρέπει κατὰ τὴν τέ-
λεισιν τῶν γάμων ἢ γυναικῶ νὰ ὑ-
πόσχεται ὅχι μόνον ὅτι «θὰ φοβῇ-
ται τὸν ἄνδρα», ἀλλὰ καὶ τὴν... με-
ταμοσχεύσιν!

Η ΠΕΡΙΠΤΩΣΙΣ ΤΩΝ... ΚΩΦΩΝ!

Οἱ πλέον εὐεργετημένοι ὅπως ὀδη-
ποτε ἀπὸ τὴν νέαν ἐπιστημονικὴν
πρόσδοκον θὰ εἶναι οἱ κωφοί. Διότι
θὰ μποροῦν νὰ ἀγοράζουν ἀνταλ-
λακτικὰ ἀπὸ τὸ... παζάρι τῶν ζώ-
ων αἰφνης καὶ νὰ ἐνισχύουν τὴν ἀ-
κοὴν των με τὰ αὐτιά των γνωστῶν
ὁπομητικῶν ζώων, τὰ ὁποῖα θὰ
εἶναι πλέον περιζήτητα. Μπορεῖ μά-
λιστα νὰ διορθωθῇ καὶ τὸ κακὸν
τῶν ἀρμολῶν, οἱ ὁποῖοι... κωφεύ-
ουν εἰς πολλὰς περιπτώσεις,

ΘΑ ΕΠΑΓΓΕΛΩΝΤΑΙ ΤΗΝ ΕΠΙ-
ΤΟΚΟΝ!

Οἱ μαειυτῆρες μας καὶ πρὸ παν-
τός οἱ μαμές θὰ δοκιμάσουν μεγα-
λὴν συγκίνησιν ἀπὸ μιαν ἀκομὴ νε-
αν πρόσδοκον τῆς μαειευτικῆς.

Ὡπως μετέοση ἀπὸ τὸν Πέον
Κόσμον, ἐγένιν ἐκεῖ ἐπιτυχὲς πειρα-
μα νὰ γενήσῃ μιά ἀγελαῖα μοσχά-
ρακι, τὸ ὅποιον συνελάσε μίαν αλ-
λη! Οἱ εἰδητοὶ μάλιστα ἐξεφράσαν
τὴν βεβαιότητα ὅτι ἡ μέθοδος θὰ
γενικευθῇ καὶ θὰ χρησιμοποιηθῇ
διὰ τὸν πολλαπλασιασμόν τῶν γεν-
νησῶν ἀπογόνων μίας κατὰ ρα-
τῆας, ἀπὸ μητέρας κατωτέρας τοι-
αύτης. Ἄν πραγματῇ ἡ μέθοδος γε-
νικευθῇ καὶ καθιερωθῇ, δὲν θὰ ὑ-
παρῇ πλέον περιπτώσις ἐκτρώσε-
ων. Διότι θὰ εἶναι δυνατόν μίαν γυ-
ναῖκα νὰ γενῇ τὸ παιδί ποὺ συνέ-
λασε μίαν ἄλλη. Καὶ ἀπὸ αὐτῆς τῆς
ἀπόψεως ὅχι μόνον οἱ μαειυτῆρες
καὶ οἱ μαμές θὰ εὕρουν πρόσθετη
δουλειά, ἀλλὰ θὰ ὀφειλομένη καὶ
νέα ἐπαγγελματικὴ εἰδικότης τοῦ
γυναικείου φύλου. Θὰ ὑπάρχουν
γυναῖκες ποὺ θὰ ἐπαγγέλλονται τὴν
... ἐπίτοκον. Ἡ ἐφαρμογὴ μάλιστα
τῶν νεωτέρων φαρμάκων κατὰ τῶν
ὁδῶν τοῦ τοκετοῦ θὰ κάμῃ ἴσως
καὶ τὸ ἐπάγγελμα αὐτῶν... εὐχάρι-
στον.

ΦΑΡΜΑΚΟΝ ΚΑΤΑ ΤΗΣ... ΚΑ-
ΚΟΗΘΟΥΣ ΥΓΕΙΑΣ

Ἐγράψα ὅτι μίαν ὁμάδα Ἀγγλῶν
ἐπιστημόνων ἀνεκάλυψε ἕνα νέο
φάρμακον, τὸ ὅποιον ἡμπορεῖ νὰ θε-
ραπύσῃ σὲ λίγες ὥρες τὸ... κρυολό-
γημα. Τὸ νέο αὐτὸ φάρμακον, τὸ ὁ-
ποῖον φέρει τὸ ὄνομα G.F.G., δὲν ἔ-
χει ἀκόμη ἐπίσημως δοκιμασθῇ, εἰς
ὁρισμένους ὁμοῦς περιπτώσεις ποὺ
ἐχρησιμοποιήθη οἱ ἀρρώστοι ἐθερα-
πεύθησαν εἰς μίαν μόνον νύκτα! Ὁ
κ. Φρέντ Χέπγουορθ, διευθυντὴς μι-
αῖς Ἐταιρίας, ποὺ ἐχρηματοδότησε
τὰς ἐρεῖνας, εἶπεν ὅτι ἡ ἀνακάλυ-
ψις αὐτὴ ἀνοίγει νέας μεθόδους εἰς
τὴν καταπολέμησιν τῶν ἀσθενειῶν.
Τί θὰ γίνῃ ὅμως ἐάν ἡ ἐπιστημονι-
κὴ πρόσδοξ ἐξακολουθήσῃ με τὸν ἴ-
διον ταχὺ ρυθμὸν; Γιά νὰ ζήσουν
οἱ γιατροὶ θὰ πρέπει νὰ ἀνακαλυ-
φθῇ καὶ ἕνα φάρμακον κατὰ τῆς...
κακοήθους ὑγείας!

Η ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΟΤΗΣ ΕΝΟΣ ΦΑΡΜΑΚΟΥ

ΟΜΙΛΟΥΝ ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ

Καθημερινώς λαμβάνει η Farel τὰς πλέον κολακευτικές κρίσεις διὰ τὰ προϊόντα της ἀπὸ τοὺς ἰατροὺς ὅλης τῆς χώρας. Ἐὰν ἐδημοσιεύαμεν ὅλας αὐτὰς τὰς κρίσεις δὲν θὰ ἔφθανε ὁ χώρος τοῦ περιοδικοῦ μας. Κρίνομεν ὅμως καλὸν νὰ κάμωμεν σήμερον μίαν ἐξαίρεσιν καὶ νὰ δημοσιεύσωμεν τὴν ἐπιστολὴν τὴν ὁποίαν ἐλάβαμεν παρὰ τοῦ ἱατροῦ κ. Θεοφίλου Σακκῆ, τοῦ Σανατορίου «Ἀγιάσσο», ὃ ὁποῖος περιγράφει μίαν περίπτωσιν θεραπείας ἐπιληψίας διὰ τοῦ φαρμάκου μας «Spasmolysin».

ΘΕΟΦΙΛΟΣ Ε. ΣΑΚΚΗΣ
ΙΑΤΡΟΣ

Σανατόριον «Ἀγιάσσο», 8.2.1951

Δ)ΝΣΙΝ ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΗΣ ΕΙΔΙΡΙΑΣ «ΦΑΡΕΛ»
ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ

Κύριοι,

Ἐν πρώτοις ἔρχομαι νὰ σὰς συγχαρῶ, διὰ μίαν μεγάλην ἐπιτυχίαν τοῦ φαρμακευτικοῦ σας σκευάσματος «SPASMOLYSIN», διὰ τοῦ ὁποῖου ἐθεραπεύθη ριζικῶς μία κόρη πάσχουσα ἐξ ἐπιληψίας ἐπὶ 15 ὁλόκληρα ἔτη. Ἀντὶ ἄλλων λεπτομερειῶν, σὰς ἐσωκλείω ὁλόκληρον τὸ ἱστορικὸν τῆς, τὸ ὁποῖον δύνασθε νὰ δημοσιεύητε ὅπουδήποτε, ὅπ' εὐθύνην μου. Δεύτερον δὲ νὰ σὰς παρακαλέσω νὰ κάμετε μίαν θυσίαν, ἡ ὁποία θὰ σὰς ἀνταποδώσῃ μεγάλην φήμην καὶ πέραν τοῦ Ἀτλαντικοῦ. Νὰ ἀποστείτετε δηλαδὴ εἰς ἕναν ἄπορον ἀσθενῆ ἐν Ἀμερικῇ 100 — 150 δισκία «SPASMOLYSIN», ὡς δειγμὰ ἀνευ ἀξίας διὰ τοῦ Ταχυδρομείου, ὑπο τὴν ἐσωκλειστον διεύθυνσιν τοῦ παραληπτῆ.

Ὁμολογουμένως εἶναι πολὺ παράδοξοι αἱ συμπτώσεις αὐταὶ καὶ τῆς θεραπείας δηλαδὴ καὶ τῆς γνωριμίας μου μετὰ μίαν τελείως ἀγνωστὴν μου οἰκογενεῖαν, ἡ ὁποία μοῦ ἐζήτησε τὸ φάρμακον τοῦτο δι' ἀσθενῆ τῆς φαντασμένης ὡς εἶναι ἐμπειρικὸν φάρμακον, ἰδικῆς μου ἐφευρέσεως. Ἦδη γράφω νὰ τὸ συστήσω καὶ εἰς ἄλλους ἀσθενεῖς καὶ νὰ ἀπευθύνωνται τοῦ λοιποῦ ἀπ' εὐθείας πρὸς Ὑμᾶς.

Σὰς ἀντιγράφω περικοπὰς τῶν συμπτωμάτων ἐξ ἐπιστολῶν, περὶ τοῦ νέου ἐξ Ἀμερικῆς ἀσθενοῦς:

«Γεώργιος Χ., ἐτῶν 28, Ἕλλην, ἑγγαμὸς ἀπὸ τριετίας.

Κατὰ τὴν βρεφικὴν τοῦ ἡλικίαν (2 ἐτῶν) τοῦ εἶχεν ἔλθει σὰν λιποθυμία καὶ «γύρισε» τὸ μάτι του (σπασμοί). Μετὰ ἕν ἔτος, μία ὥρα μετὰ τὸν βραδινὸν ὕπνον του, ξυπνοῦσε φοβισμένος καὶ γύριζε τὸ μάτι του καὶ λιποθυμοῦσεν, ὅχι ὅμως μετὰ σπασμούς. Οἱ ἱατροὶ εἶπαν εἰς τοὺς γονεῖς του νὰ προσέξουν τὸ στομάχι, διότι ἦταν πολὺ δυσκοίλιον, ἐπειδὴ δὲ ἦταν καὶ ἀδύνατον, τοῦ ἐχορήγησαν μουρουνέλαιον, τὸ ὁποῖον ὅμως τὸν ἐχειροτέρευεν, ὡς πρὸς τοὺς σπασμούς, καὶ ἠναγκάσθησαν νὰ διακόψουν τὸ μουρουνέλαιον, ὅποτε ἐσταμάτησε καὶ τὸ κακόν.

Ἔως 15 ἐτῶν οἱ σπασμοὶ τοῦ ἤρχοντο ἀραιὰ καὶ ἐλαφρά, ἀλλὰ πάντα μετὰ ἐμετὸν πολὺν πού μποροῦσε νὰ βγάλῃ 3 ἡμερῶν φαγητὸ (σὰς ἀντιγράφω ἐπιστολὴν τῆς

ἐνδιαφερομένης πενθερᾶς του). Τώρα πού μεγάλωσε τοῦ ἔρχονται, ἀραιὰ μὲν, δηλαδὴ κάθε 4 ἢ 6 μῆνες, ἀλλὰ πολὺ σοβαρά. Ἐπὶ 10 λεπτὰ ταράσσεται ὅλο τὸ σῶμα του, γυρίζει τὰ μάτια του, σφίγγει τὰ δόντια του, μουγκρίζει καὶ τρέχουν καὶ ἄφροὶ ἀπὸ τὸ στόμα του· κατόπιν συνέρχεται καὶ εἶναι καλά. Μὰς φοβίζει ὅμως πολὺ, μήπως αὐτὴ τὴν στιγμὴ τοῦ ἔλθῃ μεγάλο κακόν. Στὸ διάστημα τῶν 3 ἐτῶν πού ἐνυμφεύθη, τὸν βρῆκε 4 φορές, ἀλλὰ πολὺ σοβαρά, ὅπως σὰς γράφω ἄνωτέρω. Ἀλλὰ πρὶν νὰ τὸ πάθῃ, αἰσθάνεται πὺς σκοτίζεται καὶ ζητεῖ βοήθειαν, κατόπιν πάλι λέγει: Εἶμαι Ὁλ - ραίτ.

Κατὰ τὸν τελευταῖον πόλεμον 1944 — 1945 ἐστρατεύθη, ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ μητέρα του ἐδήλωσε τὴν ἀσθένειάν του δὲν τὸν ἐστειλαν εἰς τὸ μέτωπον, ἀλλ' ὑπηρετοῦσε ὡς φύλαξ ἐντὸς τοῦ Νομοῦ. Ἐπὶ 26 μῆνας ὑπηρετοῦσε, χωρὶς νὰ τὸν πειράξῃ διόλου αὐτὸ τὸ κακόν.» Ἡ περιγραφή εἶναι ἄρκετὰ διαφωτιστική.

Σὰς παρακαλῶ καὶ πάλιν ὅπως θελήσητε νὰ κάμετε αὐτὴν τὴν εὐεργεσίαν καὶ εὐχομαι καὶ ἐδῶ πλήρη ἐπιτυχίαν, ὅποτε ἀμοιβή σας θὰ εἶναι ἡ δόξα τῆς φήμης τοῦ Οἴκου σας καὶ πέραν τοῦ Ἀτλαντικοῦ.

Τὸ δειγμὰ δύνανται νὰ συνοδεύουν καὶ ἄλλα ὁδηγία τοῦ Ἐπιστημονικοῦ Προσωπικοῦ τῶν Ἑργοστασίων σας.

Διεύθυνσις: Mrs

Merope Seretelly

33 — Berkeley Str.

Watertown 72 Mass.

Ἰδοὺ τώρα καὶ τὸ ἱστορικὸν τῆς θεραπευθείσης κόρης πού ἀναφέρω ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς ἐπιστολῆς μου.

ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ: Δεσποινὶς Α. Ε., ἐτῶν 28, Ὑπάλληλος, ἄγαμος. Τὴν ἔμνηνον αὐτῆς ροὴν εἶδεν εἰς ἡλικίαν 12 ἐτῶν καὶ ἐξακολούθει τακτικῶς.

ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΚΟΝ: Ὁ πατὴρ καὶ οἱ συγγενεῖς τῆς θεωροῦνται οἰκογενεῖαι νευρικῶν. Τὰ πρῶτα συμπτώματα ἐπιληπτικῶν σπασμῶν ἐφάνησαν εἰς ἡλικίαν 13 ἐτῶν. Τὸ ἀποδίδει δὲ ἡ ἴδια εἰς τὸ ὅτι ἐβλασφημοῦσε πολὺ καὶ ἀκουσίως, ἀνευ ἀποχρῶντος λόγου, διὰ τὸ ὁποῖον τὴν ἐμάλλωνε ἡ μητέρα τῆς, ἡ ὁποία νυμφευθεῖσα ἐκ νέου, ἀπεβίωσεν αἰφνιδίως ἀπὸ ἐμβολῆν, πάσχουσα ἐκ κίρσων. Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη οἱ ἐπιληπτικοὶ σπασμοὶ ἐπῆρχοντο καθημερινῶς, πολλάκις δὲ καὶ δις καὶ τρις κατὰ τὴν ἴδιαν ἡμέραν.

Ἐπιπτε δὲ καὶ ἐκτραυματίζετο ἀγρίως, ἰδίᾳ κατὰ τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ πρόσωπον, τὸ ὁποῖον καθίστατο εἰδεχθὲς καὶ παρεμφροῦτον ἀπὸ τὰ οἰδήματα καὶ τὰς ἐκχυμώσεις (λόγω τῶν τραυματισμῶν). Εἰς μάτην τὴν ἐσυμβούλευαν ὅλοι νὰ καθίξῃ χαμαὶ μόλις ἀντιληφθῇ τὸ κακόν, διὰ νὰ προλαμβάνωνται οἱ τραυματισμοὶ τῆς, ἀλλ' ἦτο ἀδύνατον. Τὸ κακόν τοῦτο ἐκράτησε 14 συνεχῆ ἔτη, κατὰ τὰ ὁποῖα κατηνάλωσε μεγάλας ποσότητας φαρμάκων, Λουμινάλης, Φενολμπαρμιτόν, Βρωμιούχων κ.λ.π. Κατέφυγεν εἰς ἐιδικοὺς ἱατροὺς καὶ μέχρις Ἀθηνῶν εἰς μὰς (Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 14ην σελίδα)

ΑΠΟ ΟΣΑ ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ

ΔΕΝ ΕΤΟΛΜΗΣΕ ΠΙΑ ΝΑ ΞΑΝΔΕΝΟΧΛΗΣΗ ΤΟ ΓΙΑΤΡΟ....

Η ΠΕΛΑΤΙΣ...ΒΑΣΑΝΟ

— Καλὰ πού σὰς γνώρισα, γιατρέ, εἶπεν ἡ πενηντάρια Κυρία Δ. στὸ γιατρό πού μόλις τῆς τὸν εἶχαν συστήσει στὸ πάρτυ τοῦ ζεύγους Ἀντωνιάδῃ. Καὶ δὲν θέλησε νὰ χάσῃ αὐτὴ τὴν εὐκαιρία. Εἶχε στοιμάξῃ τὸ γιατρό σὲ μιά γωνιά καὶ προσφέροντάς του πότε καὶ πότε κανένα μεζέ — ξένοι ἦσαν, γιατί νὰ τσιγκουνευθῇ; — τοῦ ζητοῦσε τὴ γνώμη του γιὰ χίλιες δυὸ ἀρρώστειες. Γιὰ τὴν χολοκυστίτιδα καὶ τὴν ἀμοιβάδῃ πού ὑπέφερε ἡ ἴδια, γιὰ τὰ κακὰ καὶ τοῦ μπεμπέ πού πότε εἶναι πράσινα καὶ πότε εἶναι καφέ σκούρα, γιὰ τὴν πίεσιν τῆς μαϊᾶς, γιὰ τοὺς ρευματισμοὺς τοῦ μπαμπά, γιὰ τὸ συρίγγιο τοῦ ἀνδρός τῆς, γιὰ τὴν αἰμορροΐδῃ τῆς ὑπηρεσίας καὶ δὲν ξέρω κι' ἐγὼ γιὰ πόσες ἀρρώστειες καὶ πόσων ἄλλων προσώπων.

Καὶ ρωτοῦσε γιὰ τὸ κάθε φάρμακον πού ἔπρεπε νὰ πάρῃ τὸ κάθε μέλος τῆς οἰκογενείας, τίς δόσεις, ἂν πρὶν ἢ μετὰ τὸ φαγητό, ἂν... ἂν... Μὰ σὲ κάθε ἀπάντησιν τοῦ γιατροῦ εἶχε καὶ μιά ἀντίρρηση: τὸ τάδε φάρμακον τὸ πῆρε, τὸ ἄλλο τὸ εἶχε δώσει τῆς μαϊᾶς μὰ ἤθελε δραστικώτερον, τὸ ἄλλο ἦταν ἀποκρουστικὸν στὴ γαστρίκα καὶ οὕτω καθεστῆς. Ἦξερε, βλέπετε, ὅλα τὰ σπασιαλτέ ἀπ' ἑξῆς κι' ἀνακατωτά, σὰν νάτανε βοηθὸς φαρμακείου, ἤξερε ἀκόμη καὶ τὰ ὀνόματα τῶν Ἑργοστασίων πού παρασκευάζουν τὰ φάρμακα, ξένων καὶ ἐγχωρίων. Γιατὸ τὸ γιατρό, δὲν ὠπλίσθηκε μονάχα μετ' ὁμοθυμῆν ἰώθειν γιὰ νὰ τὴν ἀκούῃ, μὰ πρόσεχε κι' ὅλας στὴν κάθε παρατήρησιν τῆς νὰ τῆς συστήσῃ ἀμέσως ἄλλο φάρμακον πού δὲν θὰ τὸ εἶχε πάρει αὐτὴ ἢ κανένα μέλος τῆς οἰκογενείας τῆς.

Οἱ ἄλλοι καλεσμένοι, χωρισμένοι σὲ μικρὰς παρέες, τὰ κουτσόπιναν, λέγανε ἀνέκδοτα ἢ ἱστορίες πικάντικες, χαχανιζοῦσαν. Ὁ γιατρός σκεπτόταν τώρα πὺς θὰ ἀπαλλαγῇ ἀπ' τὸν ἀπρόοπτον αὐτὸν τζαμπατζὶ πελάτη, ὅχι τίποτε ἄλλο, γιατί ἦτανε συνηθισμένος ἀπὸ τέτοιους τζαμπατζήδες, ἀλλὰ νὰ νὰ μπορέσῃ νὰ περάσῃ λίγο εὐχάριστα τὴν βραδυὰ του. Καὶ τὴν ὥρα πού ἐξακολουθοῦσε νὰ τῆς δίνει τὴν συμβουλὴν του, κόβει ἀπτόξα τὴν κουβέντα καὶ τῆς λέγει:

— Λοιπόν, αὐτὰ πού λέτε, Κυρία μου. Νὰ τοὺς δώσετε τὰ φάρμακα

πού σὰς εἶπα καὶ νὰ με συγχαρῆτε γιατί πρέπει νὰ δῶ καὶ τὴν παρὰ μου. Πάντως, ἂν με χρεώσῃτε τίποτε, με παίρνετε στὸ τηλέφωνο. Δοῦλος σας.

Τί τοῦρε τοῦ εὐλογημένου νὰ τὸ πῇ; Ποῦ νάξερε τὸ εὐγενικὸ «δοῦλος σας» τί υπεῖθε θὰ τὰ ἄναθε στὸ κεφάλι; Γιατὶ ἀπὸ τὴν ἐπομένῃ δὲν περνοῦσε μέρα πού ἡ Κυρία Δ. νὰ μὴν τὸν ἔπαιρνε στὸ τηλέφωνο γιὰ νὰ τὸν συμβουλευθῇ γιὰ κάτι. Ἔχουν θέβαινα οἱ γιατροὶ τὸν κανονικὸ ἀριθμὸ τῶν τζαμπατζήδων, πού ἐννοοῦν σάνει καὶ καλὰ νὰ γὰς τρεῖνται χωρὶς νὰ δώσουν τσακιστὴν στὸ γιατρό. Ἀλλὰ αὐτὴ δὲν ἦτανε ἕνας τζαμπατζής, ἦτανε ὁ ἐκπρόσωπος ὁλοκληροῦ τάγματος τζαμπατζήδων, ἀφοῦ ὅλη ἡ οἰκογένεια, ποὺς λίγο ποὺς πολὺ, δὲν εἶναι θέβαινα τίποτε, ἀλλὰ εἶχανε κάτι, αὐτὸ τὸ κάτι πού βασανίζει τοὺς ἀνθρώπους χρόνια. Καὶ κατὰ σατανικὴ σύμπτωσιν ἀπασχολοῦσε τὸν γιατρό τὴν ὥρα ἀκριβῶς πού ἐξήταξε ἕναν ἄλλο ἀρρωστο, ἢ ἔφευγε θιαστικὰ νὰ κόμῃ μιά ἐπισκεψὶν σὲ ἄλλον, πού ἦτανε θασεῖα. Καὶ κάθε μέρα ντοῦν τὸ τηλέφωνο:

— Γιατρέ, ἐγὼ εἶμαι. Νὰ με συγχαρῆτε πού σὰς ἐνοχλῶ, ἀλλά πῆτε μου τί ἄλλο δυναμωτικὸ νὰ δώσω τόσῳ τοῦ μπεμπέ;

— Decal. 20 σταγόνες πρωτὶ μεσημέρι, βράδυ.

— Πῶς τὸ εἶπατε γιατρέ;

— Decal.

— Ἀχ, γιατρέ, δὲν καταλαβαίνω. Δὲν ἀκούεται καλὰ τὸ τηλέφωνό σας. Δὲν τὸ διορθώσετε;

— Θὰ φροντίσω, Κυρία μου. Ἀλλὰ τώρα νὰ με συγχαρῆτε, γιατί ὁ ἀρρωστος πού ἐξετάζω περιμένει νυμνός.

— Ναι, γιατρέ, συγγνώμην. Ἐπειδὴ ὅμως δὲν ἀκούω καλὰ τὸ δῶμα τοῦ φαρμάκου, δὲν μοῦ τὸ νράψετε σὲ μιά συνταγή, πού νὰ μοῦ τὴν φέρῃ ἡ νοσοκόμος σας;

— Καλὰ, Κυρία μου, θὰ γίνῃ κι' αὐτό. Καὶ κλείνει ἀπτόξα τὸ τηλέφωνο, ἐκνευρισμένος ὅχι μόνο γιὰ τὴν ἐνόχλησιν, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὸ θρόσος τῆς. Ἀκούει ἐκεῖ! Νὰ τὸν ἐνοχλῇ γιὰ νὰ τοῦ πάσῃ συμβουλὴν δώσῃ, νὰ τὸν ἐπιβραδύνῃ μετὰ τὸ ἱατρὸσῃ τῆς συνταγῆς καὶ νάχῃ ἀκόμη τὸ ταυπὲ νὰ πληρώσῃ τὰ εἰσιτήρια τῆς διαδρομῆς τῆς νοσοκόμου γιὰ νὰ τῆς πάσῃ τὴ συνταγὴ στὰ

πόδια τῆς. Τέτοια ἀναίδεια πρώτη φορά συναντοῦσε. Σκέφθηκε ὅμως πὺς μετὰ τὸν ἀπτόξα τρόπο πού ἐκλείσει τὸ τηλέφωνο, δὲν θὰ εἶχε πιά τὸ θάρρος νὰ τὸν ἐνοχλήσῃ ἄλλη φορά. Ἐγγραψε τὴν συνταγὴν, τὴν ἔδωσε στὴ νοσοκόμῳ καὶ τῆς εἶπε τὸ θρόσος πού θὰ ἔφευγε ἀπ' τὸ ἱατρεῖο νὰ τὴν πάσῃ στὴν Κυρία Δ. ἀλλὰ νὰ μὴν παραλείψῃ νὰ τῆς πῇ «ὅτι τῆς παραγγέλλει ὁ γιατρός, ἄλλη φορά ἂν θελήσῃ συμβουλὴν, νὰ μὴν τὸν πάσῃ στὸ τηλέφωνο, ἀλλὰ νὰ πάσῃ στὸ ἱατρεῖο του, ὅπως πᾶνε ὅλοι οἱ ἀρρωστοὶ πού πληρώνουν ἐπίσκεψιν.»

Ἔτσι, ὀρθὰ-κροτὰ, τὰ μετεβίβα-σε ἡ νοσοκόμος. Καὶ εἶναι θέβαινα περὶ τὸ νὰ ποῦμε ὅτι ἡ Κυρία Δ. δὲν πάτησε ποτὲ στὸ ἱατρεῖο, ἀλλὰ ἔπαυσε πιά νὰ τοῦ ζητῇ συμβουλὰς ἀπ' τὸ τηλέφωνο.

Πέρασε καιρὸς. Ἐκείνη τὴ μέρα ὁ γιατρός γύρῃ ἀπὸ τὸ μεσημέρι σπῆτι τοῦ, ἐξαιρετικὰ κουρασμένος. Ἦ ἐπιδημία τῆς νρίπτης τὸν ὑπεχρέωσε νὰ θῇ πολὺ πρῶτὶ γιὰ ἐπισκέψεις καὶ σὰν νοσοκομεῖο πού ὑπηρετοῦσε κατόπιν εἶχε τόση ὑπερβολικὴ ἐργασία πού δὲν ὀφείκε καὶ οὐτε τοῖς ἄλλοις νὰ καπνίσῃ. Ἐφανε δ' αὐτὴ καὶ πῆρε νὰ ἡσυχάσῃ λίγο, γιὰ νὰ ἀπὸρῇ ἐξουχά-στος νὰ δειθῇ τοὺς ἀπονευματινοὺς πελάτας τοῦ ἱατρείου. Μόλις ὅμως ἀνοίγει νὰ τὸν τσακίξῃ ὁ ὕπνος, ἐρχεται ἡ νοσοκόμος καὶ τὸν εὐπνᾷ.

— Γιατρέ, σηκώθηκε. Μιά Κυρία στὸ τηλέφωνο λέγει πὺς τὸ παιδί τῆς πνίγεται καὶ εἶναι ἀνάγκη νὰ σὰς ἐπνύσω.

— Πνίγεται; Καὶ τί εἶμαι ἐγὼ κολυμπήτης; Τί νὰ τῆς κάμω ἀπὸ δῶ;

Τὸ καθήκον ὅμως τοῦ γιατροῦ, πού δὲν ἐξετάζει οὔτε κόπους, οὔτε ἀνάπαισι, τὸν ἔκαμε νὰ σηκωθῇ καὶ νὰ τρέξῃ στὸ τηλέφωνο.

Ἦτανε ἡ πολλὰ τοῦ γνωριμιά, ἡ Κυρία Δ. Ἐξέστη ἀρχισε νὰ τοῦ λέγῃ:

— Γιατρέ μου. Σῶσε τὸ μπεμπέ μου πού πνίγεται.

— Πῶς πνίγεται; Ἐξηγήθηκε, Κυρία μου.

— Κατάπτε... τὸ στυλὸ τοῦ μπα-

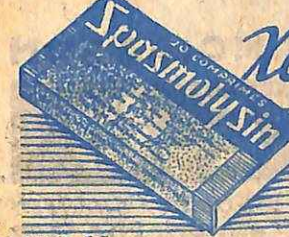
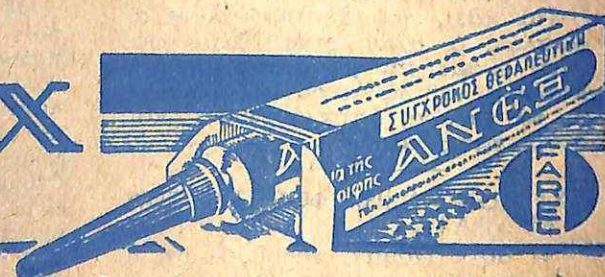
(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 14ην σελίδα)

ΑΙΜΟΡΡΟΪΔΕΣ;

ROMMADE ANEX

ΕΝΔΕΙΚΝΥΤΑΙ ΕΠΙΣΗΣ ΕΙΣ:

πρωκτίτιδα, ραγάδας, τεινεσμών
προστατίτιδα καὶ κυστίτιδα τῆς ἐσφρας.

Χορηγῆσατε

ΤΗΝ Spasmolysin

Ἐπὶ ΣΠΑΣΜΟΝ

πυλῶν καὶ κύστεως, σπαστικῆς καὶ μεμβρανώδους κολίτιδος, κολίκων τοῦ νεφροῦ, συσπόμεως κοιλιακῶν πόρων, χρόνιας χολοκυστίτιδος, υπερκλιμακωμένης, ἐπιδόμης τοῦ στομάχου καὶ ὠψέκακτανύδου, διαταραχῶν τοῦ νευροφυσιολογικοῦ συστήματος.

14/2 ΣΤ.

ΑΠΟ ΤΑ ΧΡΟΝΙΚΑ ΤΗΣ... ΟΜΟΝΟΙΑΣ

ΦΑΡΣΑ ΠΟΥ ΤΗΝ ΠΛΗΡΩΝΕΙ ΕΝΑΣ ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΟΣ

ΜΙΑ ΑΛΗΘΙΝΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

‘Η εύκολία, με την οποίαν οι άπατεωνες βρίσκουν τον τρόπον να ξεγελούν τα θύματά τους, είναι πραγματικά καταπληκτική. ‘Αρκεί να πεισθούν πως ή ευκαιρία που τους παρουσιάζεται, εξυπηρετεί το σκοπό τους, και τα άλλα κανονίζονται χωρίς κόπο. ‘Έχουν, μπορεί να πη κανείς, έτοιμο το κόλπο, είναι δέ το ένα καλύτερο από τ’ άλλο.

‘Ο πιο καταπληκτικός ίσως στο είδος αυτό της δουλειάς, είναι ο πασίγνωστος τόσο στην τάξη του, όσο και στα λαγωνικά της αστυνομίας, άσπατων ‘Ορέστης Δημουλίδης ή Τζάκ. Πρόκειται για ένα κου ψάπατα πάντα ντυμένο νέο, με μέτριο ανάστημα και με κανονικά χαρακτηριστικά. Το «στέκι» του είναι πρώτα ή ‘Ομόνοια, όπου και ψαρεύει τα θύματά του, χωρίς προτίμηση. ‘Οποιοι και αν πέση στα χέρια του, δεν πρόκειται να φύγει χωρίς να θυμάται για πολύν καιρό το «κάκο», που έπαθε απ’ αυτόν. ‘Εκείνος όμως, που δεν πρόκειται να ξεχάσει ποτέ τον Τζάκ, είναι σίγουρα ο πασίγνωστος στους κύκλους των καλοφραγάδων των Χαυτειών Δημ. Παραδέλης, που φέρνει εκεί πάντα τα καλύτερα πουλερικά από το Μενίδι και τα μοσχοπουλάει στην τακτική πελατεία του.

Μιά μέρα, λοιπόν, και συγκεκριμένως στις 18 ‘Απριλίου του 1946, ο Παραδέλης είχε φέρει τέσσερα καλοθεωμένα κοκκόρια. ‘Ο Τζάκ τον είδε από μακριά και τον διπλόρωσε.

— Δεν μου λές, τα πουλάς τα κοκκόρια; τον ρώτησε.

— Και θέβαια, αφεντικό.

— Πόσα θέλεις για όλα;

‘Η τιμή όμως, που του είπε, ήταν υπερβολική, ίσως δέ του ζήτησε τόσο πολλά, γιατί τον επέρασε για «κορόιδο».

— Σάν πολλά δεν ζητάς, πατριώτη;

— Μά για δες και τί κοκκόρια θά πάρης. Είναι σπιτικό πράμα. Δεν είναι της αγοράς. Δεν θά τα χαλάσουμε όμως, κάτι θά γίνη.

— ‘Αφού είν’ έτσι, είμαστε σύμφωνοι. Πάμε ως το θέιο μου, γιατί μου λέγε πως θέλει μερικά πουλε-

ρικά για τη γιορτή του. Είναι έδω κοντά στο Φαρμακείο. Και τον παοέσυρε προς ένα Φαρμακείο των Χαυτειών, που ήταν κοντά τους.

‘Οταν έφθασαν στο Φαρμακείο, ο Τζάκ είπε στον Μενιδιάτη να περιμένη λίγο απ’ έξω, ενώ αυτός έμπηκε μέσα, για να συνηνοηθί με τον... υπάλληλο του.

‘Οταν όμως έπληρσισε τον φαρμακοποιό, δεν του έκαμε θέβαια λόγο για τα κοκκόρια, όπως έπίστευε το θύμα, αλλά γά κάτι άλλο, που ούτε ήταν δυνατό να περάσει απ’ το μυαλό του.

— ‘Ο υπάλληλός μου, άρχισε να του λέει, δείχνοντας το χωριάτη που περίμενε απ’ έξω με τα κοκκόρια, υποφέρει από έμμονη δυσκοιλιότητα. Είναι, λοιπόν, ανάγκη να του νίνη ένα κλύσμα, για ν’ απαλλαγί από τη δυσφορία, που αισθάνεται.

Και τελειώνοντας ξανάδειξε το θέιο του, που ήταν κατακάκκινος, όχι όμως από την πάθει του, αλλά από... κακοήθη ύγεια.

‘Ο φαρμακοποιός έφάνηκε πως δυσφορούσε, αν και ο Τζάκ τον είχε διαβεβαιώσει, ότι θά πληρωνόταν καλά, γιατί ήταν μιά έξυπνη στήν ώρα μάλιστα αυτή της δουλειάς. Στην έπιμονή όμως του άπατεωνος υπέχωρσε και φώναξε ένα από τους βοηθούς του Φαρμακείου να προσέβρη την υπηρεσία, που του ζητούσαν.

— Σύμφωνοι, είπε τότε ο Τζάκ φωναχτά τη φορά αυτή, για να τον άκούση και ο Μενιδιάτης, που ως εκείνη τη στιγμή το μόνο που είχε καταλάβει, ήταν ότι μιλούσαν ν’ αυτόν.

— Σύμφωνοι, άπήντησε και ο φαρμακοποιός.

‘Ο Τζάκ προχώρησε τότε προς τον Παραδέλη και πλησιάζοντάς τον, του είπε:

— ‘Οπως άκουσες, τα κανόνισα με τον υπάλληλό μου, στην τιμή μάλιστα, που ζήτησες. Δώσε μου τώρα τα κοκκόρια να τα πάω στο σπίτι και πέρασε μέσα να πάρης τα λεφτά σου.

‘Ο χωριάτης, που δεν ήταν δυνατό να περάσει από το μυαλό του ότι του είχε σκαρώσει την πιο έξω-γενική φάρσα, έδωσε τα πουλερικά και μπήκε στο Φαρμακείο.

— Κάθησε, του είπε ο φαρμακοποιός, βλέποντάς τον, και του έδειξε ένα κάθισμα.

‘Ο χωριάτης κάθησε και περίμενε υπομονητικά να τον πληρώσουν. ‘Η ώρα όμως περνούσε κι’ έβλεπε με στενοχώρια πως δεν γινόταν τίποτα. Δεν πέρασε θέβαια καμιά κακή σκέψη από το μυαλό του.

Δυσανασχετούσε όμως, γιατί τον καθυστερούσαν και δεν θά προλάβαινε να πάη στο χωριό του, να πάρη καινούργιο έμπόρευμα και να ξαναγυρίση στην ‘Αθήνα.

Βλέποντάς τον ο φαρμακοποιός τον καθούχασε, λέγοντας:

— Περίμενε λίγο. Δεν θ’ άργήσουμε, ένωών θέβαια το κλύσμα.

‘Ο Μενιδιάτης συγκατένευσε, κουνώντας το κεφάλι του και περίμενε άλλη τόση ώρα, με μεγάλη όμως δυσφορία, που τον έκανε περισσότερο κόκκινο απ’ ό,τι ήταν.

‘Ο φαρμακοποιός τον άφινε τελευταίο, γιατί το είδος της έξυπνής του ήταν τέτοιο, που δεν μπορούσε να γίνη την ώρα της δουλειάς. Περίμενε, λοιπόν, να τελειώσει ο βοηθός την εκτέλεσι μερικτών συνταγών, για να καταπιαστή μ’ αυτόν.

Βλέποντάς τον όμως περισσότερο κόκκινο απ’ ό,τι ήταν, όταν πωτοήρθε, τον λυπήθηκε, γιατί απέδωσε την κατάσταση του αυτή στην στενοχώρια, που αισθανόταν από την πάθει του, και άπεφάσισε να τον τακτοποιήση.

— Πέρασε, του είπε μετά από λίγο.

‘Ο Παραδέλης πλησίασε τότε στην προθήκη, πίσω από την οποία στεκόταν ο βοηθός που νόμιζε πως ήταν ο ταμίας του Φαρμακείου και περίμενε να πάρη τα λεφτά του.

‘Ο άλλος όμως την πράξι του αυτή την απέδωσε σε διαταγμό από ντροπή και του ξαναείπε ένθαρρυντικά:

— Πέρασε από μέσα, μην ντρέπεις. Και σήκωσε την ίδια στιγμή το ξύλινο χώρισμα, που εμπόδιζε την είσοδο στο έσωτερικό.

Προχώρησε δέ κατόπιν στο έργαστήριό, όπου τον ήκολούθησεν ο Μενιδιάτης.

‘Ο βοηθός άνοιξε ένα συρτάρι και πήρε από μέσα ένα κλύσμα και (‘Η συνέχεια εις την 14ην σελίδα)

ΕΙΣ ΤΑ... ΑΔΥΤΑ ‘ΕΝΟΣ ΝΕΟΥ ΘΕΡΑΠΕΥΤΗΡΙΟΥ

Η ΧΕΙΡΟΠΡΑΚΤΙΚΗ ΜΕΘΟΔΟΣ ΕΦΑΡΜΟΖΟΜΕΝΗ ΕΙΣ... ΚΕΡΑΤΕΑΝ

ΤΟ ΠΑΘΗΜΑ ΤΟΥ ΠΑΛΑΙΟΗΜΕΡΟΛΟΓΙΤΟΥ ΓΙΑΤΡΟΥ

‘Η... μοντέρνα θεραπευτική, που έφηρμοζε ή Μαριάμ εις τα ιδιαίτερα θεραπευτήρια της Μονής Κερατέας, και πρό παντός το άπεριγραπτο πάθημα ‘Ιατρού... παλαιοημερολογίτου, των οποίων — όπως διπιστώθη από τας άνακρίσεις — αι εσθλείς μοναχάι έκρέμασαν άνάποδα προς θεραπείαν, ένέπνευσαν εις τον φίλον ‘Ιατρόν κ. Ι. Δ. το εξής σκέτος, το όποιον εύχάριστως δημοσιεύομεν:

(‘Η σκηνή εις τον μουσαφίρ - όντα του μοναστηριού των παλαιοημερολογιτών. ‘Η ήγουμένη Μαριάμ έν έπισήμω περιβολή επί θρόνου... δόξης υποδέχεται τούς πιστούς. Πας ατήν αι έχουσαι την πρωτοκαθεδρίαν μοναχάι Πελαγία, Θεοδούλη και ‘Αγαθή. ‘Ο παλαιοημερολογίτης Ιατρός Δ. Κατσιφής, συνωστιζόμενος πλησιάζει και φιλεί το χέρι της Μαριάμ.)

ΓΙΑΤΡΟΣ — Μνηστήρι μου, άγία ήγουμένη, όταν έλθης έν τη βασιλεία σου...

ΜΑΡΙΑΜ — Πόθεν έρχεσαι, ταπεινή δουλή του Θεού;

ΓΙΑΤΡΟΣ — ‘Ερχομαι από τας ‘Αθήνας εις την Κερατέαν, άγία ήγουμένη, προς θεραπείαν. Πιστεύω εις τας θείας Ιαματικές Ικανότητας και έπιθυμώ να θεραπευθώ ψυχικώς και σωματικώς.

ΜΑΡΙΑΜ — Ποιον το κοσμικόν σου όνομα και ποιόν το επώνυμό σου εις τον πονηρόν εκείνον κόσμον;

ΓΙΑΤΡΟΣ — ‘Ονομάζομαι Δημήτριος και ήμουν Ιατρός.

ΜΑΡΙΑΜ — ‘Ιατρός! Και πως έξέπεσες εις το μοναστήριόν μας άδελφέ;

ΓΙΑΤΡΟΣ — Δεν εύρηκα Θεοσπείαν εις τον κόσμον και ήλθον προς ύμεις.

ΜΑΡΙΑΜ — (Συνοφρυωμένη) Καλώς... Θά δώσω διαταγας να σε οδηγήσουν εις το νοσοκομείον της Μονής. Θά θεραπευθής ασφαλώς με χειροπρακτικήν μέθοδον και θά μάς εύλογής διά την σωτηρίαν σου.

Μόνον ότι θά χρειασθί να αλλάξης το κοσμικόν σου όνομα, με ένα όνομα άρεστόν εις την Μονήν.

ΓΙΑΤΡΟΣ — Και πως θά λέγω;

μα, άγία ήγουμένη;

ΜΑΡΙΑΜ — ‘Εως τώρα έλέγεσο Δημήτριος. Τώρα θά ονομάζεσαι... Δαρείος! ‘Αδελφός Δαρείος!

ΓΙΑΤΡΟΣ — Γεννηθήτω το θέλημά σας. Δώσατε μόνον διαταγας να άρχίση γρήγορα ή θεραπεία. (‘Ο νιστρός φιλεί το χέρι της Μαριάμ και τον παραδίδει εις τας παρακαθημένας μοναχάς Θεοδούλην, Πελαγίαν και ‘Αναθήν, αι όποιαι τον ύπνουν εις το νοσοκομείον της Μονής, διά την θεραπείαν.)

(‘Η σκηνή τώρα εις το νοσοκομείον του μοναστηριού. ‘Η άδελφή Θεοδούλη κρατεί σχοινίον και αι άδελφάι Πελαγία και ‘Αναθή από ένα βούνευρον. ‘Ο παλαιοημερολογίτης παρακολουθεί τας προσπάθειάς με ένδιαφέρον.)

ΘΕΟΔΟΥΛΗ — Τί παρατηρείτε άγία ‘Ηγουμένη;

ΜΑΡΙΑΜ — (‘Εντρομος). ‘Η ψυχή του και ή σάος του είναι πλήρεις δαυμονίων. Πρόπει οι δάιμονες που προσκαλούν την άσθενήν να έκβληθών το ταχύτερον. ‘Εμπρός... ‘Εφασκώσπε την γνωστήν αποτελεσματικήν μέθοδον.

(Αί μοναχάι Πελαγία, ‘Αγαθή και Θεοδούλη τίθεντα επί το έργον. Μαυρίζουν την πλάτη του γιατρού με τις βουδουλιές, έως ότου προκαλείται... αιμόπτυσις. ‘Ο άτυχής άσθενής συνέρχεται από τούς πόνοσ και φωνάζει διαμαρτυρόμενος, αλλά κρεμασμένος άνάποδα από το ταβάνι, όπως είναι, δεν μπορεί να κάμη τίποτα, και αι... χειροπρακτική και βουδουλοπρακτική μέθοδοι έξακολουθούν να εφαρμόζονται, έως ότου ο άρρωστος τά... τι νάζει.)

ΘΕΟΔΟΥΛΗ — Βάβε.

ΓΙΑΤΡΟΣ — Γκούχ, γκούχ!...

ΘΕΟΔΟΥΛΗ — Λυσώτερα.

ΓΙΑΤΡΟΣ — Δεν μπορώ.

ΘΕΟΔΟΥΛΗ (στην Πελαγία) :

Βοήθησέ τον να δέξη, άδελφή.

(‘Η Πελαγία σηκώνει το βούδουλα και μένει του γιατρού μιά στίς πλάτες.)

ΓΙΑΤΡΟΣ — ‘Ωχι!... ‘Ωχι!...

ΘΕΟΔΟΥΛΗ — ‘Αλλή μιά!...

(‘Η Πελαγία καταφέρει δεύτερη βουδουλιά.)

ΓΙΑΤΡΟΣ — ‘Ωχι!... μανούλα μου!

(Οι βουδουλιές εξακολουθούν να πέφτουν με γοργότερον ρυθμόν, έως ότου ο ταλαιπωρος άσθενής γάνει τις αισθήσεις του. Την στιγμήν ατήν εισέρονται συνοφρυωμένη ή ήγουμένη Μαριάμ.)

ΜΑΡΙΑΜ — Πώς πάει ο δήχας;

ΠΕΛΑΓΙΑ — Κόπηκε τελείως.

ΑΓΑΘΗ — Του καταφέραμε λίγες βουδουλιές στα πλευρά προς παρατήρησιν, αλλά ο δήχας έθεραπεύθη χωρίς άλλο φάρμακον.

ΜΑΡΙΑΜ — Συγχαρητήρια. Διά να μη έχωμεν ύποτροπήν όμως της άσθενείας άναρτήσατε τον άσθενή εις το ταβάνι.

(Οι άδελφές δένουν άμέσως τον άρρωστο νιατό από τα πόδια και τον κρεμοῦν άνάποδα.)

ΜΑΡΙΑΜ — Λαμπρά... Γδύσατέ τον τώρα να τον παρατηρήσω.

(Οι καλόγριες άφαιρούν τα ρούχα του γιατρού από τη ζώνη κι’ έπάνω και ή Μαριάμ πλησιάζει και κολλάει το αυτί της στην πλάτη του άτυχούς άρρωστου.)

ΘΕΟΔΟΥΛΗ — Τί παρατηρείτε άγία ‘Ηγουμένη;

ΜΑΡΙΑΜ — (‘Εντρομος). ‘Η ψυχή του και ή σάος του είναι πλήρεις δαυμονίων. Πρόπει οι δάιμονες που προσκαλούν την άσθενήν να έκβληθών το ταχύτερον. ‘Εμπρός... ‘Εφασκώσπε την γνωστήν αποτελεσματικήν μέθοδον.

(Αί μοναχάι Πελαγία, ‘Αγαθή και Θεοδούλη τίθεντα επί το έργον. Μαυρίζουν την πλάτη του γιατρού με τις βουδουλιές, έως ότου προκαλείται... αιμόπτυσις. ‘Ο άτυχής άσθενής συνέρχεται από τούς πόνοσ και φωνάζει διαμαρτυρόμενος, αλλά κρεμασμένος άνάποδα από το ταβάνι, όπως είναι, δεν μπορεί να κάμη τίποτα, και αι... χειροπρακτική και βουδουλοπρακτική μέθοδοι έξακολουθούν να εφαρμόζονται, έως ότου ο άρρωστος τά... τι νάζει.)

ΜΑΡΙΑΜ. (‘Ενδ ο κρεμασμένος άφίνει την τελευταία πνοή) Τί αισθάνεσθε;

ΓΙΑΤΡΟΣ — Τετέλεσται!

ΠΕΛΑΓΙΑ, ΑΓΑΘΗ, ΘΕΟΔΟΥΛΗ — Τα δαυμονία έτιναν!

ΜΑΡΙΑΜ — ‘Ανεπαύθη έν Κυρίω. ‘Ερώση και ή ψυχή του και το σώμα του τα άσπαστά.

(Αύλαλα).

Ι. Δ.

‘Ιατρός

ΕΦΑΡΜΟΣΑΤΕ ΤΗΝ ΜΙΚΤΗΝ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗΝ ΑΓΟΓΗΝ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΑΜΟΙΒΑΔΩΝ

ΔΙΑ ΤΩΝ:
GRANULÉS
COMPRIMÉS

BISMODOQUINE

FABRIE

DI- IODOQUINE • EMETINE (IPECA) • S. N. de BISMUTH • CHARBON
ACTIVÉ • KAOLIN COLLOIDAL • ALUMINE HYDROXYDEΕΫΓΕΥΣΤΟΝ
ΤΟΝΩΤΙΚΟΝ
‘ΑΡΙΣΤΟΝ ΔΙ-
ΕΓΕΡΤΙΚΟΝ
ΤΗΣ ΟΡΕΞΕΩΣ

ΣΤΗΝ ΕΝΟΙ

‘ΑΡΙΣΤΟΝ ΔΙ-
ΕΓΕΡΤΙΚΟΝ
ΤΗΣ ΟΡΕΞΕΩΣ
ΤΟΝΩΤΙΚΟΝ
ΕΫΓΕΥΣΤΟΝ

Τι διηγουνται οι γιατροί για τους αρρώστους

Σήμερα τη στήλη μας καταλαμβάνει ένας παλιός γιατρός, ο οποίος πριν πενήντα περίπου χρόνια έθεράπευε τους πελάτες όχι με φάρμακα και τα άλλα θεραπευτικά μέσα της εποχής εκείνης, αλλά δια της ύπνωσης. Μεταξύ των θεραπευθέντων ήταν και η αδελφή του γνωστού λογοτέχνη Δεληγιάννη Θ. Βελιανίτη, φαίνεται δε ότι έγινε τόσοσ θόρυβος δια το αποτέλεσμα της θεραπευτικής αυτής αγωγής, ώστε να ασχοληθώ ειδικώς ο Τύπος, ή δε «Ακρόπολις» του Γαβριηλίδου εξήγησε από τον θεραπευτή Ιατρόν Κων. Άντωνίου να της περιγράψει το περιστατικόν.

Ίδου ή επιστολή του Ιατρού που έδημοσίευσε τότε ή «Ακρόπολις».

«Αξιότιμε κύριε Συντάκτα,
Προθύμως σπεύδω να απαντήσω εις την επιστολήν ύμωv, δι' ής μοι ζητείτε την γνώμην μου επί της έπιτευχθείσης παρ' έμου θεραπείας της δεσποινίδος Μαρίας Βελιανίτου, παθούσης έξ δξείας νεφρίτιδος, καθώς και επί των διατυπωθεισών γνώμωv περί της εργασίας μου ταύτης παρὰ των σεβαστών Καθηγητών του Πανεπιστημίου και άλλων συναδέλφων μου Ιατρών.

Την 14ην παρελθόντος μηνός ήμέραν Πέμπτην προσκληθείς μετέβην εις την οίκίαν του φίλου βουλευτού Παξών κ. Θεοδώρου Βελιανίτου, όπου και με ύπεδέχθη πάσχουσα ή αδελφή αυτού δεσποινίς Μαρία Βελιανίτου. Εξήτασα την άσθενή και εδρον τα έξής συμπτώματα. Οίδημα εις το πρόσωπον, όπερ ήτο ώχρον και στιλπνόν και τα βλέφαρα διηθημένα. Μετά το πρόσωπον παρετήρησα οίδημα εις τα σφυρά και τα σκέλη, ύδρωπα άρκούντως έκπεφρασμένον των όργάνων κοιλοτήτων και δυσφορίαν άναπνευστικήν. Οι βλεννογόνοι ύμένες έφαινοντο επίσης διηθημένοι, παρετηρείτο δε συγχρόνως οίδημα του έπιπεφυκότος, της σαρκώας υπέρως και της γλωττίδος.

Ο σφυγμός ήτο εις άκρον τεταμένος, ισχυρός και πλήρης. Από του πνεύμονος παρετήρησα βρογχίτιδα διάχυτον. Η άρρωστος είχε και έμέτους, παρεπονείτο δε δι' αίσθημα καύσου μεγάλου εις την νεφρικήν χώραν. Πυρετός δέν ύπήρχε.

Λαβών ύπ' ύψει τας αναλύσεις τας γενομένας έν τώ «Ευαγγελισμώ», οι οποίοι παρουσίαζον λεύκωμα άφθονον, μικροσκοπικώς δε αιμοσφαίρια άσθονώτατα, καλύπτοντα το όπτικόν πεδίοv, κυλινδρούς ύελώδεις, ύελοκοκκώδεις και αιμορραγικούς, έπιθήλια κόλπου άφθονα, έπιθήλια κύστεως και πυοσφαίρια σποραδικά και κρυστάλλους ο'ρικου δέξος και δξαλικής τιτάνου, δέν ήδυνάμην να θέσω άλλοίαν διάγνωσιν παρ' εκείνην την όποιαν είχαν θέσει οι παθολόγοι Ιατροί. Η θέσις μου ένώπιον της άρρώστου ταύτης, ζητούσης παρ' έμου ιδίως συνδρομήν και σωτηρίαν ήτο εις άκρον δυσερής και προβληματική. Έν τούτοις, στηριζόμενος επί των ένογασιών τας όποιες δια το ύπνωτισμού έπέτυχον επί άλλων παθήσεων ως ρευματισμών, αρθρίτιδος παραμορφωτικής, πειτονίτιδος και φθίσεως άκόμη... δέν έδίστασα να μορφώσω την γνώμην ότι και έν τή περιπτώσει ταύτη ήδυνάμην να έργασθώ άποτελεσματικώς έν ύπνωτισμώ...

Την νύκτα της έπομένης Κυριακής επελήφθην της εργασίας μου, ύπνώτισα την άρρωστον και έν ληθαργία πλήρει έξετέλεσα μασάζ εις τα πάσχοντα μέρη.

Αφού άνεπαύθη μίαν ώραν, της έδωκα να πιή γάλα λίαν θερμόν και κατόπιν την άφήκα ύπνωτισμένην μέχρι πρωίας. Την Δευτέραν επανέλαβον την αυτήν εργασία.

(Η συνέχεια εις την 14ην σελίδα)

- Και πρό παντός μη με γαρναλίσετε!

- Κλειδώσαν γιατρέ οι πελάτες την πόρτα απ' έξω!

- Ψίτ, για έλα ναίω γιατί ναί εύ μου φαίνεται πως έχεις άναρμη από ρυαλιά!

- Για πέετε μου γιατρέ μου γιατί όταν ανεβαίνω θκάλες φουέκίνω;

- Έ, ρε ναί ν'άμας γιατροί!...

- Γιατρέ δέν έχω ήυεασμένο ουυλι, αλλά θάδελα να μάνης μεριμές άντιστασιμές ενέβεις στην πεθερά μου!

514 Σ.Γ.

Τι διηγουνται οι άρρωστοι για τους γιατρούς

Ο φίλος μου γιατρός ήταν πολύ περίεργος τόν τελευταίον καιρό. Ήταν κάπως πέραν του πρόποντος άφρημένος, και αυτό με ενέβαλλε συχνά εις άνησυχία. Διότι, άπλούστατα, ένας γιατρός άφρημένος, μπορεί να σου δημιουργήση Ιστορίες.

Η άφρημάδα δικαιολογείται σε κάθε έπάγγελμα. Μπορεί να είσαι δικηγόρος και να ζητάς από το δικαστήριο να καταδικάσης τόν πελάτη σου εις θάνατον, αντί να τόν άθώωσης. Μπορεί να είσαι λογιστής και να περνάς τα κέρδη στις ζημιές του καταστήματος και τις ζημιές στα κέρδη. Μπορεί να είσαι κουρέας και να κόβης... τ' ατύχια του πελάτη σου αντί τα γένια του.

Αν είσαι όμως γιατρός και σε δέρνει άφρημάδα μπορεί να πάρης στο λαιμό σου κόσμο και κοσμάκη, πρό πάντων δέν αν είσαι μικροβιολόγος, όπως ο γιατρός μου, και σε δέρνει άφρημάδα άνιάρτρευτη.

Θά σάς διηγηθώ λοιπόν ένα από τα πολλά περιστατικά για να με δικαιολογήσετε.

* *

Έχω την άτυχίαν να έχω γυναίκα που θέλει σώνει και καλά να είναι... άρρωστη. Είναι ο κλασσικός τύπος του κατά φαντασίαν άσθενούς. Κάποτε, λοιπόν, της έπέρασε από το μυαλό ότι έχει στηθικό νόσημα και άρχισε να το πιστεύη και ή ίδια σοβαρά, γιατί συνέβη να πάρη ένα κρυσταλλοματάκι σ' ένα χορδ και να έχη ένα έπίμονο βήχα. Υπεστήριζε ότι αισθανόταν και πόνους στο στήθος. Άλλά είμαι βέβαιος ότι αυτό ήταν... έφεύρεσις για να με κάνη να υποχωρήσω στας απόψεις της.

Πολλές φορές προσεπάθησα να την φέρω στα μυαλά της. Άλλά αυτή επέμενε ότι είχε πιά... προσβληθή, και για να δώσω τέλος στην έμμονή ιδέα που είχε μπη στο ώραίο της κεφαλάκι, άπεφάσισα να την δδηγήσω σ' έναν άκτινολόγο και σ' έναν μικροβιολόγο.

* *

Είναι περιττό να σάς πώ ότι ο άκτινολόγος παρὰ πάσαν προσδοκίαν, έμπέριψε την ύπόθεσι, γιατί κατά κακήν μου τύχην της εδρήκε κάτι σκιές στη μιά κορυφή.

- Βλέπεις που είχα δίκην να φοβάμαι; Μου έλεγε ή γυναίκα μου. Και προσέθετε άνησυχά. Θά είναι κάτι σοβαρώτερο και μου το κρύβετε. Πάει... δέν θά ζήσω πιά...

Ήμουν τελείως άπελπισμένος, όταν άποφασίσαμε να κάνουμε και μιά μικροβιολογική εξέτασι πτυέλων. Συζητήσαμε πολύ γιαυτό την εξέτασι, γιατί ή γυναίκα μου είχε μιά τρομερή δυσπιστία στο φίλο μου μικροβιολόγο. Ποτέ όμως δέν φανταζόμουν ότι είχε τόσο δίκην.

Επήγαμε στο γιατρό, πήρε τα πτύελά της και μς είπε να στείλουμε μετά λίγες μέρες να πάρουμε την άνάλυσιν.

Έτσι και έγινε.

Όταν ήλθε ή προσδιορισμένη μέρα στείλαμε την ύπηρετριά μας να φέρη την άνάλυσιν των πτυέλων. Περιμέναμε με άγωνία. Ιδιαίτέρως ή γυναίκα μου, που ήταν βεβαία ότι θά είχαν βρεθί θετικά τα πτύελά της.

Τί έκπληξις όμως!

Όταν ήλθε ή ύπηρετρία και έφερε την έκθεσι άναλύσεως κλεισμένη σ' ένα φάκελλο, ή γυναίκα μου τόν άρπαξε νευρικά, τόν άνιξε και διάβασε ύψηλοφώνως...

- Ουρία άφθονη.

- Πυοσφαίρια έλάχιστα!

Στην άρχή ενόμισα ότι άστελευόταν. Κάθε άλλο. Διάβαζε άληθινά.

Τί είχε συμβή;

(Η συνέχεια εις την 14ην σελίδα)

ΘΑ ΣΑΣ ΤΟ ΠΗ Ο... ΓΙΑΤΡΟΣ

Είναι γνωστή η συνήθεια πολλών πελατών να αποφεύγουν συστηματικά τους γιατρούς για να μη πληρώνουν «βίζιτα» και να προσπαθούν να συμβουλευθούν τους φαρμακοποιούς για τις διάφορες περιπτώσεις των.

Ένας από αυτούς τους ξευπνους... αρρώστους έπεσκέφθη ένα πρωί ανήσυχος κάπως τον φαρμακοποιό του, και διημέρισε μεταξύ τους ό έξης διάλογος:

ΠΕΛΑΤΗΣ: Ξεύρεις, αγαπητέ μου, υπέφερα τη νύκτα από πόνους του στομάχου. Τι φάρμακο με συμβουλεύετε να πάρω;

ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΟΣ: Το απλούστερο.

ΠΕΛΑΤΗΣ: Δηλαδή;

ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΟΣ: Νά πάτε στο νιατό...

ΠΕΛΑΤΗΣ: Λέτε να ναι τίποτα σοβαρό;

ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΟΣ: Αυτό θα σας το πει ο γιατρός.

ΠΕΛΑΤΗΣ: Πάντως δεν πιστεύω να έπεινη ή εξέτασες...

ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΟΣ: Και αυτό θα σας το πει ο γιατρός!

ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΜΥΤΗΣ... ΔΙ' ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑΣ

Μία έφημερίς της Φραγκφούρτης δημοσίευσε την έφη περιήγηση Ιατρικήν άγγελίαν, ή οποία έβαλε εις... σοβαράς σκέψεις τους μυταράδες.

«Ο Δόκτωρ Φίρστυβαν Χούρτσεν Κποσάσθεν, Καθηγητής του Καλαιοθητικού 'Ινστιτούτου της Βάδεν - Βάδεν, θεραπεύει όλες ανεξαιρέτως τις κακόσμιες μύτες (σιμίες, στραβές, μακρούς, άγκυλωτές κ.λ.π.) σύμφωνα με την έπιθυμία του ίδιου κτήτου. 'Η Θεοσπεία νίνεται έντος δύο μόνων ημερών. Κατόπιν ιδιαιτέρως συμφωνίας και... πληρωμής προκαταβολικώς γίνεται θεραπεία και... δι' άλληλο-

γραφίας».

‘Η άγγελία δέν αναφέρει άν κατά την δι’ άλληλοσφαιάς θεραπεύαν ή κακόσμιη μύτη αποστέλλεται εις τόν Ιατρόν διά... ταχυδρομικού δέματος, και πόσον στοιχίζει εις κάθε... μυταράν ή ταχυδρομική της μύτης του!

ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΔΙΑΚΡΥΩΝ

Φαρμακοποιός φιλονικεί με τό έτερόν του ήμισυ εις τά γερά. ‘Η Κια Φαρμακοποιού αναλύεται εις δάκρυα.

— Τα δάκρυά σου δέν με συγκινούν καθόλου πλέον, της άπαντά. ‘Εκαμα άκριβή άνάλυσιν ποιότητην και ποσοτικήν. Δέν περιέχουν είμη μικράν ποσότητα φωσφατούχου άσβεστίου και έλανίστην χλωριούχου νατρίου. Τό ύπόλοιπον συμπληροῦται από διυλισμένο νερό...

— Και τί με τοῦτο; άπαντά νευριασμένη ή άρσάα γκρινιάρα.

— Τί μ' αυτό; της λέγει ό πολυπαθής σύζυγος. Αυτό σημαίνει ότι τά δάκρυά σου είναι... ψεύτικα.

Ούτε έννος ειλικρινείας δέν παρουσίασεν ή άνάλυσις.

ΕΝΑ... ΑΣΠΡΟ ΧΑΡΤΙ

‘Ητανε δυό άδελφοί. Κι' οι δυό τρελλοί 'Ο ένας όμως νά τά σίδερα, πού λένε. Γιαυτό και τόν είχανε κλείσει στο Ψυχιατρείο.

‘Ο άλλος λοθαίνει μια μέρα ένα γραμμα. Την ώρα πού τού τδινε ό γραμματοκομιστής έτυχε να είναι μπροστά κι' ένας φίλος του. Άνοιγναι τό φάκελλο και θγάζει ένα άσπρο χαρτί.

‘Ο φίλος του για να τόν πειράξει τού λέει:

— Φαίνεται πως αυτός πού σου γράφει, είναι πολύ λινόλογος.

Κι' ό νινωστικός - τρελλός με τη μεγαλύτερη άφέλεια άπαντά:

— Είναι άπ' τόν άδελφό μου πού είναι στο Ψυχιατρείο. Άλλ' έπειδή είμαστε μαλλωμένοι δέν μου γράφει τίποτε!!

Ο ΑΝΤΑΝΑΚΛΑΣΤΙΚΟΣ ΠΟΝΟΣ

Πρό ήμερών μου ήλθε ένας άρρωστος για άκτινοσκόπηση στομάχου. Κατά την διάοκειαν της άκτινοσκόπησης, ένω προσπαθούσα να έντοπίσω τόν πόνον, ό άρρωστος έπειθαίνει να με διευκολύνει:

— Δέν πονώ εκεί πού με πιέζεις. Γιατρέ, αλλά εδώ — και μου δείχνει σε άλλο μέρος.

— Είναι — τού λέω — αντανάκλαστικός εκεί ό πόνος.

— Γιατρέ μου — μου άπαντά — σε συγγνώμη, τό πιστεύω αυτό πού λές, διότι όταν, μετά συγχωρήσεως... άερίζω, μου περνάει ό πόνος...

‘Εκείνη περιττόν να συνεχίσω την άκτινοσκόπηση.

Π. Ι. ΜΠΡΑΜΗΣ
Ιατρός - ΛΕΒΑΔΕΙΑ

ΚΑΤΑΡΡΟΗ...

‘Ανθρωπος έσηκώθη τό πρωί κι' έθασμασε την φύσιν, αλλά.... (γκρώσε.

‘Αρχισε της ρινός καταρροή και δός του ψά και ψού, τόν έτε- (λείωσε!

Γ. ΣΙΟΥΡΙΗΣ

ΟΤΑΝ ΤΟΥΣ ΓΙΑΤΡΟΥΣ ΑΝΤΙΚΑΘΙΣΤΟΥΣΑΝ ΟΙ ΜΑΓΟΙ!

ΜΑΓΟΣ "Η ΓΙΑΤΡΟΣ;

ΠΩΣ ΑΝΕΣΤΑΤΩΘΗ ΕΝΑ ΟΛΟΚΛΗΡΟ ΧΩΡΙΟ

‘Η Ιστορία πού θα σας διηγηθώ είναι παλαιά, αλλά πραγματική.

Συνέβη, δηλαδή, με όλες τις λεπτομέρειες και είναι χαρακτηριστική της καταστάσεως πού έβασίλευε τά χρόνια εκείνα στην έλληνική ύπαιθρο από θεραπευτικής άπόψεως και της εϋπιστίας των χωρικών, πού δέν ήτον τόσο πονηροί όπως είναι σήμερα.

Είχε αναστατωθή κάποτε όλόκληρος ή έπαρχία Λαρίσης από πείρηγα ήλαροτραγικά γεγονότα, πού έσημειώθησαν στο χωριό Σπηλιά παρά τά ‘Αμπελάκια. Άφορμή ήτανε ένας ψευτογιατρός και ψευτομάγος.

‘Ο παπάς τού χωριού Παπαστέργιος Χοδούλης είχε τού παιδί του πού υπέφερε από έπιληπτικούς παροξυσμούς. Τό πήρε κάποτε από τό γέρι να τό κυττάζουν οι γιατροί της Λαρίσης και άγογόρεα τό έφερε ακόμα και στας ‘Αθήνας να τό εξετάσουν οι καλύτεροι νευρολόγοι της έποχής. Χωρίς άποτέλεσμα όμως, γι' αυτό και ό Παπαστέργιος ξανάφερε πίσω στο χωριό τό παιδί του πού εξακολουθούσε να είναι έπιληπτικό.

‘Ακουσε όμως ό παπάς, πως σε ένα άλλο χωριό, στη Ρετσάνη, ζούσε ένας μάγος πού έθεράπευε πάσαν νόσον και πάσαν μαλακίαν και πάλιστα είχε ιδιαιτέρη ειδικότητα στην έπιληψία, γιατί είχε την δύναμη «να εκβάλει πών πονηρόν και άκάθαρτον δαιμόνιον».

‘Επαμεινώντας Μακρής, λεγόταν ό μάγος. Και ό παπάς στην άπελπισία του τόν προσκαλεί εις τό χωριό να θεραπεύση τό παιδί του. Έργετοι ό μάγος και λέει στον παπά ότι αναλαμβάνει τη θεραπεία, αλλά χρειάζεται να τού δίνη κάθε μέρα δυό όκάδες σόζα, δέκα όκάδες λάδι, πέντε όκάδες μέλι. δέν ξέρω πόσο θούτυρο και για να θολώση τά πράγματα τού ζητούσε άκόμα και διάφορα μπαχαρικά.

—Τί θα τά κάνης αυτά τά πράγματα, τέκνον μου;

— Είναι, άγιο πάτερ, για να καλέσω τά πονηρά πνεύματα και να τούς κάνω τραπέζι να τά καλοπιάσω.

— Και πιστεύεις, τέκνον μου, πως θα τά καταφέρης;

— Βέβαια, άγιο πάτερ. ‘Αλλά για να μάσαστε έξηγνημένοι, θα πρέπει να τούς κάνω πολλά τραπέζια.

‘Ο Παπαστέργιος σά νάρχισε να

άμφιβάλει λιγάκι, αλλά μπρός στον πόθο πού είχε για τό παιδί του δέγχε και τούδνε κάθε μέρα όλα αυτά τά λάδια, τά σόζα και τά μπαχαρικά, τά όποια θέβαια ό μάγος τάκρυβε σε μια γειτονική χαράδρα και για να μη τόν άνακαλύψη κανείς, κάθε θράδυ τά μεσάνυχτα χτυπούσε ένα σήμαντρο για να πιστεύουν ότι προσκαλούσε τά πνεύματα, αλλά και για να μη πλησιάση κανένας άλλος χωρικός και άνακαλύψη την κρυψώνα του.

— ‘Ηρθαν οι διαβόλοι; ρωτούσε κάθε πρωί ό παπάς τόν μάγο.

— ‘Οχι πάτερ μου. Δέν ήρθαν άκόμη.

— Βρέ τούς... εύλογημένους!

Και ό παπάς για να βοηθήση κι' εκείνος, έκαμε στην έκκλησία παρακλήσεις και προσκαλούσε τά πονηρά πνεύματα.

Μιά νύχτα τά κεραμίδια πολλών σπιτιών σπάγανε με παταγώδη θόρυβο.

‘Ηρθαν τά πνεύματα! Λέγανε μέσα τους όλοι, αλλά κανένας δέν τολμούσε να ξεμυτίση από τό σπίτι του.

Τό πρωί τό χωριό ήταν άνάστατο. ‘Ολοι συζητούσαν για την εμφάνιση των δαιμόνων και για τη ζημιά πού τούς έκαναν στα κεραμίδια των σπιτιών τους.

*Μη θεωρείτε ότι
το σήμα "FAREL" σας
έκασφαλίζει την ά-
κριβή δόσο λογίαν,
την άπόλυτον να-
δαρότητα των φρώ-
των υγρών και την
άπολύτως ασφαλή-
τητα του ιδιουσυνά-
ματος.*

‘Ο μάγος όμως άτελήθη ένα πονηρό νεροντάκι στο καφενείο, πού σάν να μη πολυτίστετε στους δαίμονες και στις ζημιές των κεραμιδιών πού έκαναν. Γι' αυτό διανοήθη να κάμη πιστευτή την παρουσία των δαιμονικών. Και τά μεσάνυχτα φοράει μια προδιά, βάζει στο κεφάλι του δυό πελώρια κέρατα και παριστάνοντας τό διάβολο γύριζε με μια μαγκούρα και άρχισε να σπάξη όποιο τζάμι εύρισκε μπροστά του.

Χαλασμός κόσμου, εκείνη τη νύχτα στο χωριό, ‘Ολοι τρομαγμένοι κουκουλωνόντουσαν στο πάπλωμά τους και κίτρινοι από τό φόβο τους σταυροκοπόντουσαν λέγοντας:

— Βρέ φωτιά πού μάς άναψε στο κεφάλι, ό Παπαστέργιος με τό δαιμονισμό τό γιού του!

‘Η έπιχειρήσις ως ένα σημείο πήγανει κανονικά και ό μάγος εξακολουθούσε να σπάξη τά τζάμια, χωρίς όμως να λογαριάζη και τόν ξενοδόχο.

Και ξενοδόχος στην περίπτωση αυτή ήτανε οί μαντρόσκυλοι τού χωριού, πού από τό θόρυβο των σπαζομένων τζαμιών ξεγύθησαν στους δρόμους και κυνηγούσαν όλοι μαζί τόν μεταμφιεσμένο σε διάβολο μάγο.

— Βρήθεια... Βρήθεια! άρχισε να φωνάζη ό μάγος. Δέν είμαι ό διάβολος! Είμαι ό γιατρός! Σώστε με!

Εις τό άκουσμα των γαυγισμάτων των σκυλιών και στις άπελπισμένες κραυγές τού μάγου οι χωριανοί ξεθαρρέψανε και ένας, ένας, αλλά όλοι μισογυμνοί βγήκαν από τά σπίτια τους και τρέσανε να τόν σώσουν, πού άσφαλώς θα τόν κάνανε κομμάτια τά σκυλιά.

Την άλλη μέρα τό πρωί ό μάγος — γιατρός σε πολύ κακή κατάσταση και δεμένος πισθάγκωνα ώβηγέτο από όλο τό χωριό και τη μαρίδα του στη Λαρίσα, όπου στα κρατήτριά της ‘Αστυνομίας χειροτονήθη εις... καθηγήτην και ώδηνήθη κατόπιν εις τόν Εισαγγελέα!

Οί χωριάτες ακόμα κλαίνε τά κεραμίδια και τά τζάμια των σπιτιών τους και ό Παπαστέργιος τά λάδια του, τά θούτυρα και τά λοιπά... μπαχαρικά.

Ο ΠΑΛΑΙΟΣ

GRANULÉ

PECTOSAN

ΤΟ ΝΕΟΝ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣΜΑ ΜΑΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ
ΕΝΤΕΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΣΤΟΜΑΧΙΚΩΝ ΠΑΘΗΣΕΩΝ

ΔΙΑΡΡΟΙΑΙ • ΕΝΤΕΡΙΤΙΔΕΣ • ΚΟΛΙΤΙΔΕΣ • ΔΗΛΗΤΗΡΙΑΣΕΙΣ ΕΚ ΤΡΟΦΩΝ
ΥΠΕΡΧΛΩΡΥΔΡΙΑ • ΕΛΚΟΣ ΤΟΥ ΣΤΟΜΑΧΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΔΩΔΕΚΑΔΑΚΤΥΛΟΥ

ΛΙΑΝ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥ
ΓΕΥΣΕΩΣ

ΕΠΡΟΣΕΞΑΤΕ
ΤΗΝ ΔΙΑΦΟΡΑΝ
ΤΗΣ ΣΥΝΘΕΣΕΩΣ

SÉDOFLORINE

ΠΡΟΣ ΠΑΣΑΝ ΑΛΛΗΝ
ΠΑΡΕΜΦΕΡΗ
ΣΚΕΥΑΣΙΑΝ

Διά τούτο έχει και ΑΝΩΤΕΡΑ θεραπευτικά άποτελέ-
σματα. Επί πλέον είναι ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΤΕΡΑ.
Υπογραμμίζετε εις τάς συνταγάς σας τήν σήλιδάβην **SÉDOFLORINE**.

Ο ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΟΣ

Τοῦ Κ. Θ. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΥ

Ὁ δόκιμος λογοτέχνης καὶ χιομωρίστας κ. Θέμος Ποταμιάνος πρὸ ἐπὶ ἑνα μεγάλο χρονικό διάστημα ἔδωσέν ἐως τὰ «Νέα» τὸν «Κόσμο» τοῦ Βυθού ἐρχιστε τελευταίως νὰ σκίτσῃ τὰ διάφορα ἐπαγγέλματα.

Ἐπειτα ἀπὸ πολλά ἄλλα ἦρθε ἡ σειρά τοῦ «φαρμακοποιοῦ» τοῦ ὁποῦτο τὸ σκίτσο ἀνδρινομένου ἀπὸ τὰ «Νέα» τῆς 9ης Δεκεμβρίου:

«Μέσα σὲ κάθε φαρμακοποιοὺ ὁ-
πάχει πάντοτε μία ψυχικὴ ἀνάκα-
τωσύρα που προέρχεται ἀπὸ τὸ
γεγονός ὅτι ὁ ἀνθρώπος αὐτὸς κα-
τέχει πάντοτε ἀπὸ τὸ συναίσθημα
τὸν σὸ πρόσωπό του ὁ ἐπιστήμονας
ἔχει ὑποκελισθῇ ἀπὸ τὸν ἔμπορον.
Βλέπει ὅτι ἐνῶ εἶναι μύστης τῆς ἐ-
πιστήμης, δαπανᾷ τὸν καιρὸ καὶ τὴ
ζωὴ του σὸ ἐμπόριον διαφόρων
προσγμάτων, ὅπως κάνει καὶ ἕνας
κοινὸς παντοπώλης. Ἡ ἰδέα αὐτὴ
τὸν ἐξεγείρει καὶ τὸν κάνει νὰ θοί-
σκειται διαρκῶς «ἐν αἰῶνι». Τοῦ δη-
μιουργεῖ ἀντιδράσεις. Ἄν τὸν πα-
ρακολουθήσετε προσεκτικὰ θὰ δι-
τε ὅτι κάθε στιγμὴ προσπαθεῖ νὰ
ἀντιδράσῃ στὴν κατάστασι αὐτὴ
ποῦ πάει νὰ τὸν ρίξῃ στὴν τάξη, τὴν
μπασκάλῃ. Νοιώθει τὴν ἀνάγκη
νὰ δώσῃ σ' ὅλους νὰ καταλάβουν
ὅτι αὐτὸς εἶναι ἐπιστήμονας. Γι' αὐ-
τὸ μιλά «ἀπὸ καθεδρᾶς» καὶ κάθε
λίνο ξεφυλλίζει διάφορα χοινὰ βί-
βλια, λεξικά ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον.
Παραλλήλως μεταχειρίζεται ὅρους
ἐπιστημονικοὺς, ἀναφέρει συνὰ τὴν
ἐποχὴ τῶν σπουδῶν του, μιλεῖ γιὰ
τοὺς συμφοιτῆς του καὶ γενικὰ
θυμίζει, προβάλλει, ὑπογραμμίζει
τὴν ἐπιστημονικὴ τὴν ἰδιότητα καὶ
δυνάμει. Αὐτὸ ὅμως δὲν τὸν ἐμπο-
δίζει νὰ κυττάξῃ καὶ τὴν πούλησι
καὶ νὰ μετεχείρῃ τὸν ἔμπορον μὲ
βρεξί καὶ μὲ μαεστρία. Ἐπεκτείνε-
ται μάλιστα συνὰ καὶ σὲ εἶδη ποῦ
ξεφεύδουν ἀπὸ τὴν ἀρμοδιότητά
του. Ἐμπορεῖται, ἀφῆν, μαζί μὲ
τὰ φάρμακα καὶ σαποῦνα καὶ ἄλ-
λα εἶδη ποῦ βρίσκει κανεὶς στὰ μυ-
ροπωλεῖα. Καὶ καμμιὰ φορὰ που-
λάει καὶ φωτογραφικὰς ὑγανένες...
Ἄνολογο μὲ τὴ διπλὴ του ἰδιο-
τητα εἶναι καὶ τὸ κατὰστῆμα του,
ποῦ κυμαίνεται μεταξὺ ἐπιστημονι-
κοῦ ἐργαστηρίου καὶ κομποῦ μυ-
ροπωλείου καὶ ποῦ θικίζει ἀκόμα
καὶ ἰδίως στὴν ἐ-
παρχία, λέσχῃ. Ἀ-
ληθινά, τὸ κατὰ-
στῆμα αὐτὸ στὴν

ΟΠΟΥ ΕΝΔΕΙΚΝΥΤΑΙ
ΤΟ ΑΣΒΕΣΤΙΟΝ
ΕΝΔΕΙΚΝΥΤΑΙ ΚΑΙ ΤΟ
ΑΝΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΤΟΝ

DECAL

Η ΜΟΝΗ ΣΚΕΥΑΣΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ
ΟΠΟΙΑΝ-ΧΑΡΙΣ ΕΙΣ ΤΟ ΕΙΔΙΚΟΝ
ΕΚΔΟΧΟΝ-ΥΠΑΡΧΕΙ ΠΑΝΤΟΤΕ
ΜΕΤΑ ΤΩ ΑΙΣΘΕΤΩ Η ΒΙΤΑΜΙΝΗ D

36285

Ο ΑΠΟΚΡΗΑΤΙΚΟΣ ΓΙΑΤΡΟΣ

Ὁ γιατρός εἶναι ὁ ... σοβαρώτε-
ρος ἀποκρηάτικος τύπος! Ἡ μᾶλ-
λον ὑπῆρξε.

Κάποτε, όταν τα αποκριάτικα έθιμα στην Ελλάδα δεν είχαν υποστή την επίδραση της εκλεπτυσμένης Δύσεως. "Όταν ο Καρναβάλος δεν περιωριζετο εις την κομψή μάσκα, τὰ κομφετί και τις σεραπντίες, αλλά εκυρίαρχει με το πολυθρόμβο γαϊτανάκι, την αποκριάτικη γκαμήλα και το... γιατρό! Πρόπαντός αυτών!

«Ο γιάτρος με την γκαμήλα και τη γρηά ήσαν οι αδρότερες γραμμές του Κερναβαλιού, και δέν μπορούσε νά νοηθή άποκρίνα, χωρίς την παρέλασι του γιατρού στο κέντρο, στη μακρινή γειτονιά, παντού του όπου ύπήρχε διάθεσις γιά ν' λέντι και φάσις άποκριηάτικες.

"Ας παρακολουθήσουμε μιὰ τέτοια ἀποκρηάτικη επίσκεψη τοῦ γιατροῦ.

Ἐκεῖ ποὺ εἶστε στὸ σπίτι σας ὁ-
λοι καλὰ καὶ δὲν ἔχετε οὔτε τὴ γά-
τα σας ἀδιάθετη ὁ ἀποκριθάντος
γιατρός σας χτυπάει σοβαρότατα
τὴν πόρτα. Ἀνοίγετε καὶ μπαίνει
μεγαλοπρεπῆς, μὲ ὅλα τὰ ἱατρικὰ
σύνεργα εἰς τὸν χαρτοφύλακά του
ἡ μάλλον στὴ θάλιτσα ποὺ κουβα-
λάει.

καὶ δοκιμάζετε νὰ μαντεύσετε ποίος εἶναι. Ἡ προσωπικότης του εἶναι ἐπιμελὼς κρυμμένη κάτω ἀπὸ τὴν προσωπίδα, ἡ ὁποία σὰς κυττάζει θλοσυρά, πλαισιουμένη ἀπὸ μιὰ μακρὰ γενειάδα ἢ φαθόρη τῆς ἡλικίας καὶ τὰ δυὸ μαζί. Ἡ μὴτὴς προσωπίδας εἶναι ὑποχρεωτικῶς χοντρή, διότι εἶναι ἀνάγκη νὰ ὑποβαστάξῃ ἕνα ζευγάρη γυαλιά, πού τυλιγόνται περιέργως στὰ αὐτιά τοῦ ἀποκρηστικικοῦ γιαιτροῦ. Φορεῖ ἀπαραίτητως ρεδιγκότα, μακρὺ μαῦρο παντελόνι καὶ χοντρά παπούτσια, πού θέλουν νὰ σὰς πείσουν διὰ τὴν ἐπιστημονικὴν θαυρητῆτά του... Κυρίως ὅμως αὐτὸ ἐπιτυγχάνει τὸ ψηλὸ μαῦρο καπέλλο, ἢ τὸ ἡμιψηλὸν πού εἶναι χαμμένο ἔως τὰ αὐτιά. Γιὰ καλὸ καὶ γιὰ κακὸ κρατᾷ στὸ χέρι του καὶ μιὰ φοβερὴ μαγκούρα, ἡ ὁποία τοῦ πσοσφέρει πολυτίμους ὑπηρεσίας εἰς περιπτώσεων ἀνρίας πρόγκας.

▲ Με όλο αυτό το Καρναβαλιστικό
συλούπι ο αποκριάτικος γιατρός
μπαίνει σαν νοικοκύρης στο σπίτι

σας — άφρωνος πάντα για να μη
προδοθῇ από τη φωνή του ή ταυ-
τότητά του — ύποκρίνεται μπροστά
όλα τα μέλη της οικογένειάς σας
και άρχίζει να εξετάζῃ με περισ-
σότεράν επιμονήν εκείνους που πά-
σχουν από... κακοήγη ύγείαν.

Ὁ ἄρρωστος — ἀπακρηάτικος ἄρρωστος καὶ αὐτὸς φυσικά μπαίνει ἀμέσως στὸ νύημα καί... ἑσπλύνεται σ' ἓνα κρεββάτι γιὰ νὰ υποστηῇ τὴν ἐξέτασι. Ὁ γιαιτρός τὸν πλησιάζει σοδαρατάτα, τὸν πιάνει τὸ μέτωπο γιὰ νὰ ἰδῇ ἂν καίη, τοῦ ἐξετάζει τὸ σφυγμὸ, τὸν ὑποχρεώνει νὰ θγάλη τὴ γλῶσσα του καὶ νὰ θήῃ καὶ τὸν θερμομετρεῖ μὲν τὸ ψεύτικο θερμομέτρο πού ἔχει στὴν ἐσωτερικὴ τὸν τσέπη καὶ τὸ ὁποῖον μπορεῖ καλλίστα νὰ εἶναι ἓνα κομμάτι... μαρκοῦσι, πὺ ἐμπνέει θεὸς καὶ τρέπει τὸν ἄρρωστο εἰς φυγὴν.

«Άλλα η Ιατρική έπίσκεψις δέν έ-
ξαντλείται μέχρις εδώ. Πρέπει να
έξετασθούν σιγά-σιγά οι...
ΰγιεις του σπτιού και ιδίως εκείνου
πού... δέν δέχονται άστέια. Οι θα-
ρύτεροι τύποι, οι χαρακτήρες πού
δέν σπκάνουν άστέια, όπως είναι
καμιά γιαγιά με ρευματισμούς,
κανένas θεός... στρατιωτικός συν-
ταξιούχος, κανένas καθηγητής της
Θεολογίας και άλλοι παρόμοιοι.
Γι' αυτούς ο άποκρηάτικός γιατρός
φυλάει τά πιδ τσουχερά του ά-
στέια, προσπαθάντας πάντα να τους
γελιοποιήσει. Δίνει στον παππού
σκονάκια, προσπαθεί να ξεπλώση
τή γιαγιά σέ κανένas κρεβάτι για

νά της κόψη βεντούζες, και ενώ έ-
κεινη ξεφωνίζει, δέν διατάζει νά της
κανή οιαφορές... εντρίψες, προκα-
λώντάς τά άκράτητα γέλια τών πα-
ρισταμένων.

Τέλος, ο γιατρός της 'Αποκρίας καταφεύγει στο μεγάλο του κόλπο. Διηγείναι τον πιο κατούρητο σπιτικό, τον πιο ασυγκίνητο από τα άποκρητικά άστεία του και... ξεσπασώνει εναντίον του με το φουερό του κλύμα, που φυλάει πάντα κρυμμένο έπιμελώς στη θάλινα του για να το χρησιμοποιήσει σε τέτοιες έπισημες στιγμές και να κατατροπώσει τους πάντας. Άλλα τότε συνήθως ή κατάστασις ανατρέπεται άρδην, άν ο αποκριτικός γιατρός δεν είναι καλός σκηνοθέτης. Οι φάρσες που επεχειρουν να κινή στους άλλους στρεφονται εναντίον του και καταλήγουν ή στην καταρπακιά του ψηλού καπελλού, που μεταβάλλεται σε... φυσαρμόνικα, ή — το χειρότερο — σε πλήρη αποκαλυπτήρια. Μασκα, ρεδιγkοτα, γυαλιά, μπαστούνια, θάλιτες, φάρμακα, παίρνουν όρoμο. Ό... ιατρικός μασκαράς αρχίζει να μαδιέται πλέον από όλους όσους έπειραζε σαν κοκκόρι, που χάνει τα ώραιότερα φερά του και καταλήγει ήλόγυμνο στην... κατασρόλα

ὅτε γίνονται τα ἀποκαλυπτήρια
τὰ ὅποια ἔχουν καὶ αὐτὰ ἐξαιρετι-
κὸ ἐνδιαφέρον. Γιατὶ τὸ μυστήριον
γύρω ἀπὸ τὴν προσωπικότητά σου
εἶναι κρυμμένη κάτω ἀπὸ τὸ ψυλὸ
καπέλλο, τὴν ρεδιγκότα καὶ τὰ γυα-
λιά, κάτω ἀπὸ τὴν μάσκα καὶ τὰ
γένεια ἀποκαλύπτεται, πρὸς μεγά-
λην χαρὰν καὶ διασκέδασιν τῶν
παθόντων. Ὅπως, ὅταν συμβῇ ἡ
προσωπικότης αὐτῇ νὰ εἶναι καμ-
μιὰ ἀόρατα δεσποινίς, ἡ καμμιὰ γω-
στή Σιουσου τῆς γειτονιάς, πού θέ-
λησε νὰ παίξῃ εἰς ἑαυτοῦ σοβαρῶν
προσώπων.

Στις περιπτώσεις αυτές, ο απο-
κρηκτικός γιατρός σώζεται μόνο-
με τη φευγάλα. Διότι αν αμπαρω-
θή στο σπίτι και κλειδωθεί η πόρτα
παθαίνει νύλες, ώστε να είναι πλέον
όχι για αποκρηκ-
τικο, αλλά γι' α-
ληθινό γιατρό!

ΚΑΡΝΑΒΑΛΟΣ

RHÉOCHOLINE

Τὸ ἀριστόν
τῶν χορηγιῶν.

ΑΣΥΓΚΡΙΤΟΣ ΕΙΣ ΣΥΝΘΕΣΙΝ ΚΑΙ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Πρὸς ἀποφυγὴν βυχίσεως ὑπογραμμίζετε εἰς τὰς συνταγὰς σας τὴν λέξιν RNÉOcholine

1. 4. 5.

ΚΡΙΣΙΕΙΣ ΙΑΤΡΩΝ
ΚΑΙ ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΩΝ

(Συνέχεια εκ της 4ης σελίδος)

την. Πολλάκις η κρίσις ἐλάμβανε μορφήν ύστερισμού, άλλοτε ἐξέσπα εις αγρίας κραυγας, με ἀπωλείαν της συνειδήσεως πάντοτε. Είχε χάσει πάσαν ἐμπιστοσύνην γενικώς πρὸς όλα τὰ φάρμακα καὶ κατέφυγεν εἰς τὰ Θεῖα, Λειτουργίας, Πισρακλήσεις, Ἀγρυπνίας κ.λ.π.

Τον Σεπτέμβριον τοῦ 1950, ὁ γραφὼν ἱατρός, ἡ συνεισέτης νὰ παρῇ καὶ τὴν «SARASMOLYSIN FARMACIA». «Ἄν καὶ πολὺ οἰστικτικὰ, θὰ τὸ δοκιμῶ — εἶπε — κι' αὐτοὶ ἀλλὰ θὰ το παρητήσω αμεσῶς στὴν πρώτη προσβολή που θὰ μοῦ ἐλθῇ».

Ποσὴν δὲ εὐάρεστον ἐκπλήξιν ἡσθάνθη καὶ αἰσθάνεται, ὁλοποιεῖται ἐκτοτε τὴν ὀριστικὴν ἰατρίαν καὶ ἀπαλλαγὴν της, ἀπὸ τὰς αγρίας καὶ φοβερὰς κρίσεις τῆς ἐπιληψίας!!

Ἡ δοσις ἦτο 2-3 οἰστικὰ ἡμερησίως, ἡν δὲν ἐπερέθη καὶ αὐτοῦντα πολὺ καλά.

Σας συγχαίρω λοιπὸν καὶ πάλιν διὰ τὸ φάρμακόν σας «SARASMOLYSIN».

Ὁ θεράπων ἱατρός
Θ. ΣΙΑΚΚΗΣ

ΔΕΝ ΕΤΟΙΜΗΣΕ ΠΙΑ
ΝΑ ΞΑΝΑΕΠΟΧΛΗΣΗ
ΤΟ ΓΙΑΤΡΟ...

(Συνέχεια εκ της 5ης σελίδος)

μπά του. Τί νὰ κάνω γιατρέ μου;! Καὶ στὸν κίνδυνον ἀκομὴ τοῦ παιδιοῦ της δὲν ἐννοοῦσε νὰ προσκαλέσῃ γιατρό. Ἦθελε νὰ τὰ θολερῇ καὶ πάλι δωρεάν. Καὶ ὁ γιατρός, μολονότι εἶχε καὶ πάλι ἐνοχληθῇ, τὴν καθησυχάσε ὅσο μποροῦσε, λέγοντας:

— Μὴν ἀνησυχεῖτε, Κυρία μου. Πηγαίνετε τὸ στὸ Στάθμὸ Πρώτων Βοηθειῶν.

Ἡ Κυρία Δ. δὲν ἱκανοποιήθηκε φαίνεται ἀπὸ τὴ συμβουλὴ αὐτή. Γι' αὐτὸ ἀκούει ὁ γιατρός κατὰπληκτος νὰ τοῦ λέγῃ:

— Κι' ἂν δὲν τοῦ βγάλουν τὸ στυλό, τί θὰ γίνῃ γιατρέ;

Μὰ τότε πιά αὐτὸς δὲν θάσταξε. Καὶ μετὰ τὴ μεγαλύτερη ἐτοιμότητα ἀπαντᾷ:

— Ἄν δὲν τοῦ βγάλουν τὸ στυλό, Κυρία μου, θὰ ... γράφῃ ὁ μπαμπᾶς του μετὰ τὸ μολύβι!

Τοῦ ἔκλεισε τὸ τηλέφωνο ἀπὸτομα. Ἀλλὰ δὲν ἐτόλμησε νὰ ξανανοχλήσῃ πιά τὸ γιατρό.

ΦΑΡΣΑ

ΠΟΥ ΤΗΝ ΠΛΗΡΩΝΕΙ
ΕΝΑΣ ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΟΣ

(Συνέχεια εκ της 6ης σελίδος)

τὸ ἐτοίμασε, χωρὶς ὅμως αὐτὸ νὰ το ἀντιληφθῇ ὁ χωριάτης, γιὰ τὸ εἶχε γυρίσμεν τὴν πλατὴν.

Ὁ χωριάτης, βλέποντάς τὸν μάλιστα νὰ ψάχνῃ στὸ συρτάρι, ἐνόμισε ὅτι ἔπαρνε λεπτὰ γιὰ νὰ τὸν πληρώσῃ.

Ὅταν ὅμως τοῦ φώναξε ἀπὸ τὴν θέσιν τοῦ, χωρὶς νὰ νύριση, νὰ..... κατεβᾷ τὸ παντελόνι τοῦ, ὁ χωριάτης ἐγίνε θηρίο.

Τὰ λόγια τοῦ, ὅπως ἦταν ἐπόμενα, παρεξηγήθησαν ἀπὸ τὸν Μενιδιότη, ἀπὸ τὸ μυαλὸ τοῦ ὁποιοῦ ἐπέρασαν καὶ σκέψεις γιὰ τὴν διαθήκην τοῦ φαρμακοποιοῦ.

Καὶ περισσότερο κόκκινος πλέον ὁ χωριάτης τὸν ἀρπάξε ἀπὸ τὸν λαμὸ, φωνάζοντας:

— Βρέ, τὸ δικό μου τὸ χωριὸ δὲν βγάζει τετοιούς...

Τὸ ἀποτέλεσμα ἦταν πὼς τὴν φάρσα τοῦ Ἰζάκ δὲν τὴν ἐπληρώσε μόνον ὁ Μενιδιότη, ποὺ ἔχασε τὰ κοκκόρα, ἀλλὰ καὶ ὁ φαρμακοποιός, ποὺ τὸ Φαρμακεῖο τοῦ ἐγίνε γυαλιά - καρφιά.

Ο ΧΡΟΝΙΚΟΓΡΑΦΟΣ

ΤΙ ΔΙΗΓΟΥΝΤΑΙ ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ
ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΡΡΩΣΤΟΥΣ(Συνέχεια εκ της 8ης σελίδος)
ἡ ὁποία τὴν πρωτὴν τῆς Τρίτης μοῖ

ΧΟΡΗΓΗΣΑΤΕ ΤΑΥΤΟΧΡΟΝΟΣ

EVELPIN — DECAL

Vitamine C. Provitamine A.
Lecithine. Cholesterine.
Electrolytes.

Ἡ μόνη μενιολία εἰς τὴν ὁποίαν, χωρὶς εἰς τὸ εἶδιον ἐκδοχόν, ὑπάρχει ΠΑΝΤΟΤΕ μετὰ τοῦ ἀσβεστίου ἡ βιταμίνη D.

ἀπέδωκε τὰ εὐχάριστα ἀποτελέσματα, τὰ ὁποῖα προσεδόκουν ἐξ αὐτῆς.

Ἡ ἄρρωστος ἦτο ἐντελὼς καλὰ. Ἔχω, τοῦλάχιστον δι' ἐμέ, θεβαιωμένον τὸ γεγονός τῆς θεραπείας ὁξείας νεφρίτιδος ἐν ὑπνωτισμῷ γενομένης, ὅπως ἔχω θεβαιωμένας τὰς θεραπείας ἄλλων παθήσεων, τὰς ὁποίας σὰς ἀνέφερα ἀνωτέρω.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΝΤΩΝΙΟΥ
Ἱατρός.

Κρίμα ποὺ δὲν ζῇ ἀκόμη ὁ μακαρίτης Ἀντωνίου γιὰ νὰ μὴν εἶχαμε ἀνάγκη νὰ τρυπώμαστε μετὶ τῆς πενικιλλίνης καὶ τὰ ἄλλα... κουροφέαλλα.

ΤΙ ΔΙΗΓΟΥΝΤΑΙ ΟΙ ΑΡΡΩΣΤΟΙ
ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΓΙΑΤΡΟΥΣ

(Συνέχεια εκ της 9ης σελίδος)

Ὁ πάντα ἀφηρημένος φίλος μου μικροβιολόγος εἶχε γράφει στὴν ἐξέτασι τῆς ἀναλύσεως τῶν πτυέλων τῆς γυναίκας μου τὰ εὐρήματα τῆς ἀναλύσεως οὕρων ἑνὸς ἄλλου πελάτου τοῦ.

Γελάσαμε φυσικά. Πολὺ περισσότερο ὅταν στείλαμε καὶ πήραμε τὴν πραγματικὴν ἐκθεσὶ ποὺ παρουσίαζε πτύελα ἀρνητικά.

Γελάσαμε, καὶ γελοῦμε ἀκόμα, μετὰ τὴν οὐρία τῶν... πτυέλων.

Λ-ς

ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΚΟΤΗΣ

Ἐνὸς μπαμπᾶ τ' ἀρσενικό παιδί τὸν κόσμο σὲ σκοτοῦρα πάντα θάζει καὶ ὁποῖος εὐτυχῆσῃ νὰ τὸ δῇ θὰ εὕρῃ πὼς μετὰ κάποιον λίγο (μοιάζει).

Τὴ μία μοιάζει κάποιου μετὰ φτερά τὴν ἄλλη μοιάζει κάπως τὴ μητέρα, ἀλλὰ κανεὶς δὲν εἶπε μὴν φορὰ πὼς μοιάζει καὶ λιγάκι τοῦ πατέρα. Καὶ τοῦ μπαμπᾶ τοῦ κόλλησε ματὰ (ράζι) νὰ εὕρῃ τὸ παιδί -οῦ τίνος μοιάζει.

SÉDOPULMINE S I R O P

Δεδοκιμασμένον ἀντιβηχικόν. Καταπαύει καὶ τὸν πλέον ἐπίμονον βήχα. Προκαλεῖ ἐντονωτάτην ἀπόχρεμψιν. Στερεῖται ναρκωτικῶν συσίων.

K A L M O L CACHETS

Δεδοκιμασμένον ἀντινευραλγικόν καὶ παυσίπονον. Καταπαύει ἀμέσως τοὺς πόνους ἀνακόπτει τὸν πυρετόν.

TONOCARDOL GOUTTES AMPOULES

Τὸ καλλίτερον ἀνάληπτικόν. Ἐντονος ταχυτάτη ἐνέργεια ἐπὶ τῆς καρδίας, τῆς κυκλοφορίας καὶ ἀναπνοῆς. Σταθερὸν διάλυμα τῆς χημικῆς ἐνώσεως: Pentaméthylènetétrazol.

N A S I N A POMMADE LIQUIDE

Ἐντονος ἀντισηπτικὴ καὶ μικροβιοκτόνος ἐνέργεια ἐπὶ τοῦ ρινοφαρυγγικοῦ βλεννογόνου. Οὐδένα ἐρεθισμὸν προκαλεῖ.

F L A V I T T A PASTILLES

Διὰ τὴν ἀντισηψίαν τῆς λαρυγγοφαρυγγικῆς κοιλότητος καὶ τὴν προφύλαξιν ἀπὸ τῆς γρίπης, νοσημάτων ἐκ φήξεως καὶ ἄλλων λοιμωδῶν νόσων.

ΠΟΝΟΙ
ΠΟΝΟΙ
ΠΟΝΟΙ
ΠΟΝΟΙ

ἐξαλείφονται
μετὰ

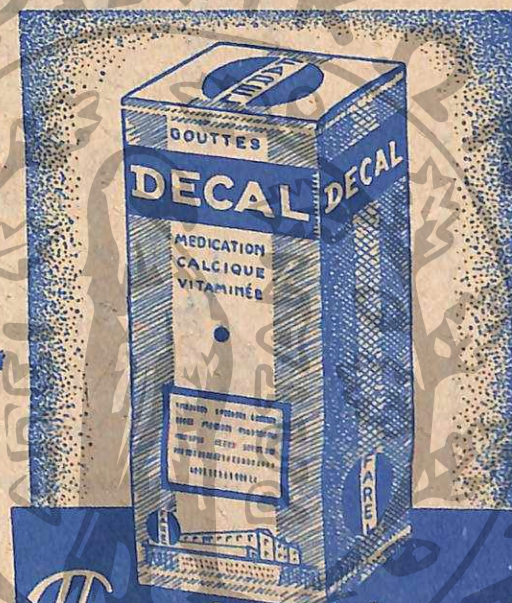
ΚΑΛΜΟΛ

ΚΕΦΑΛΟΠΟΝΟΙ
ΟΔΟΝΤΟΠΟΝΟΙ
ΠΟΝΟΙ ΠΕΡΙΟΔΟΥ
ΡΕΥΜΑΤΙΣΜΟΙ
ΚΡΥΘΑΓΓΕΛΙΑ

Προϊόν τῆς

FARELL, ΒΙΟΜ. ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΩΝ ΕΛΛΗΝ. ΠΡΟΙΟΝΤΩΝ
ΚΩΣΤΑΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ & Α

Παρ' ὅσας τὰς ἀπομιμήσεις ἐξακολουθεῖ νὰ ἐχῇ τὴν πρώτην κατανάμωσι.

Πρὸς τοὺς κ. κ. Ἱατροὺς
καὶ Φαρμακοποιοὺς

Ἐθέσαμεν εἰς κυκλοφορίαν 2 ΝΕΑ προΐ-
όντα μας, ἐγκεκριμένα ὑπὸ τοῦ Ὑπουργ.
γείου Ὑγιεινῆς.

① Tussol

Ἀντιβηχικὸν — Ἀποχρεμπτικὸν
σιρόπιον λίαν εὐχαρίστου γεύσεως.

Ephedrine, bromidolevulinate de calcium, extraits
de thyme, grindelia, drossera, hyosciamus, casta-
nea vescae et primulae.

προκαλεῖ ἔντονον ἀπόχρεμψιν.
Καταπαύει καὶ τὸν πλέον ἐπι-
μονον βῆχα.

② ΚΑΛΜΟΡΟΝ

Ἀλοιφή δι' ἐντριβάς.

Metacholine chloride, salicylate d'amyl, capsicine,
huilles balsamiques.

Κατὰ τῶν ἀρθριτικῶν καὶ ρευ-
ματικῶν πόνων, ἰσχυαλγίας καὶ
κρυολογημάτων.

Διὰ δείγματα ἀποτανθῆτε εἰς τὴν:

“FAREL”, ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΦΑΡΜΑ-
ΚΕΥΤΙΚΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ
ΚΩΣΤΑΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ Α. Ε.
ΟΔΟΣ ΜΑΡΝΗ 7 - ΤΗΛ. 51-181